PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2021/1930

ze dne 8. listopadu 2021

o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz březové překližky pocházející z Ruska

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. **POSTUP**

1.1. **Zahájení šetření**

(1) Dne 14. října 2020 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") antidumpingové šetření týkající se dovozu březové překližky pocházející z Ruska (dále jen „dotčená země") na základě článku 5 základního nařízení. Oznámení o zahájení řízení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen „oznámení o zahájení řízení").

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu podaného dne 31. srpna 2020 konsorciem Woodstock Consortium (dále jen „žadatel"). Podnět podalo výrobní odvětví Unie, které se zabývá výrobou březové překližky, ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a výsledné podstatné újmě, které byly dostatečné k zahájení šetření.

1.2. **Změna oznámení o zahájení šetření**

(3) V oznámení o zahájení šetření byl neúmyslně opomenut oddíl, který se týká postupu posuzování zájmu Unie. I když toto opomenutí nemělo vliv na právo zúčastněných stran předkládat stanoviska, která se týkají zájmu Unie, bylo považováno za vhodné zabývat se tímto opomenutím z důvodu transparentnosti řízení. Dne 11. prosince 2020 bylo proto oznámení o zahájení šetření pozměněno ([2]).

1.3. **– Celní evidence**

(4) Jelikož nebyly splněny podmínky stanovené v čl. 14 odst. 5a základního nařízení, nebyla zavedena celní evidence dovozu dotčeného výrobku. Žádná ze stran nevznesla k tomuto bodu žádné připomínky.

1.4. **Prozatímní opatření**

(5) V souladu s článkem 19a základního nařízení Komise dne 12. května 2021 poskytla stranám souhrn navrhovaných prozatímních cel a podrobné údaje o výpočtu dumpingových rozpětí a rozpětí nezbytných k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Jedna strana předložila platné připomínky, které byly vzaty v úvahu.

(6) Dne 11. června 2021 uložila Komise prováděcím nařízením Komise (EU) 2021/940 ([3]) (dále jen „prozatímní nařízení") na dovoz březové překližky pocházející z Ruska prozatímní antidumpingové clo.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Úř. věst. C 428, 11.12.2020, s. 27.
([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/940 ze dne 10. června 2021, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz březové překližky pocházející z Ruska (Úř. věst. L 205, 11.6.2021, s. 47).

(7) Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2019 do 30. června 2020 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2017 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

1.5. **Následný postup**

(8) Po zveřejnění základních skutečností a úvah, na jejichž základě bylo uloženo prozatímní antidumpingové clo (dále jen „poskytnutí prozatímních informací“), předložili žadatelé, jiní výrobci v Unii, vyvážející výrobci zařazení do vzorku, dva vyvážející výrobci nezařazení do vzorku a řada dalších zúčastněných stran svá písemná stanoviska k prozatímním zjištěním.

(9) Stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta možnost slyšení. Proběhla slyšení se třemi vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku, s dvěma vyvážejícími výrobci nezařazenými do vzorku, s výrobcem v Unii nezařazeným do vzorku, se žadateli a se sedmnácti dovozci a uživateli.

(10) Po poskytnutí prozatímních informací požádala skupina Sveza o dodatečné informace, přičemž tvrdila, že poskytnutí prozatímních informací nebylo dostatečně podrobné a postrádalo vysvětlení k řadě bodů týkajících se výpočtu dumpingového rozpětí a dovozních statistik. Komise ve své odpovědi ze dne 21. června 2021 vysvětlila, že se na rozdíl od tvrzení uvedených v žádosti domnívá, že poskytnutí prozatímních informací, včetně předběžných informací týkajících se konkrétní společnosti, obsahuje úplný soubor informací k tomu, aby se společnost mohla vyjádřit k poskytnutí prozatímních informací a uplatnit své právo na obhajobu.

(11) Komise pokračovala ve vyhledávání a ověřování všech informací, které považovala za nezbytné pro svá konečná zjištění. Komise při přijímání konečných zjištění zvážila připomínky zaslané zúčastněnými stranami a v náležitých případech své prozatímní závěry revidovala.

(12) Komise všechny zúčastněné strany informovala o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se rozhodla uložit konečné antidumpingové clo na dovoz březové překližky pocházející z Ruska (dále jen „poskytnutí konečných informací“). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutí konečných informací podat připomínky.

(13) Připomínky zaslané zúčastněnými stranami byly v tomto nařízení zváženy a případně zohledněny.

(14) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza zopakovala svá tvrzení, že její právo na obhajobu nebylo v prozatímní fázi dodrženo, jelikož výpočet prozatímního antidumpingového cla postrádal dostatečné odůvodnění. Komise měla za to, že společnost mohla plně uplatnit svá práva na obhajobu na základě informací, které obdržela při poskytnutí prozatímních informací, ve spojení s předběžným poskytnutím informací. Společnost měla v každém případě dostatek příležitostí, aby měla připomínky k předběžnému poskytnutí informací, poskytnutí prozatímních a konečných informací, přičemž při všech těchto příležitostech předložila připomínky, kterými se toto nařízení náležitě zabývalo. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

1.5.1. *Žádost o pozastavení cel*

(15) Po poskytnutí konečných informací požádalo několik zúčastněných stran o pozastavení antidumpingových opatření podle čl. 14 odst. 4 základního nařízení, přičemž tvrdily, že po skončení období šetření došlo ke změnám na trhu.

(16) V tomto ohledu Komise uvedla, že již před poskytnutím konečných informací požádala z vlastního podnětu dne 18. srpna 2021 výrobní odvětví Unie a další zúčastněné strany o informace po období šetření. Komise konstatovala, že rozhodnutí, zda je pozastavení opatření podle čl. 14 odst. 4 oprávněné, či nikoli, bude přijato ve vhodnou dobu.

1.5.2. *Žádost o nevybírání prozatímního cla*

(17) Po poskytnutí konečných informací byla Komise požádána společnostmi Emiliana Imballagi, No-Nail Boxes a Industria compensati Moglia, uživateli a dovozci březové překližky, aby použila čl. 10 odst. 2 základního nařízení a nevybírala prozatímní cla na dovoz překližky čtvercového tvaru z důvodu nedostatečné kapacity výrobního odvětví Unie dodávat překližku čtvercového tvaru. Žádost společnosti Industria compensati Moglia zahrnovala všechny typy březové překližky z důvodu všeobecné nedostatečné kapacity výrobního odvětví Unie uspokojovat spotřebu Unie.

(18) Pokud jde o údajný nedostatek nabídky, Komise konstatovala, jak je uvedeno ve 224. bodě odůvodnění, že trh Unie může být dostatečně zásobován z různých zdrojů, včetně výrobního odvětví Unie a ruského importu. S ohledem na zjištěnou podstatnou újmu způsobenou ruským dumpingovým dovozem proto Komise v závěrech uvedených v oddíle 4.5 stanovila, že prozatímní cla mají být vybírána v plné výši, a proto byla žádost zamítnuta.

1.6. **Výběr vzorku**

(19) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky k výběru vzorku, byl potvrzen 12. až 23. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

1.7. **Individuální zjišťování**

(20) Pokud jde o žádosti o individuální zjišťování uvedené ve 24. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jeden vyvážející výrobce zopakoval, že Komise může provést individuální zjišťování nebo jako poslední možnost stanovit individuální rozpětí újmy ([4]). Zdroje potřebné pro takové posouzení by byly omezené: ověření by se omezilo na vývozní ceny a analýza není stejná jako analýza dumpingového rozpětí. Tato strana rovněž tvrdila, že Komise má povinnost individuální zjišťování provést.

(21) V tomto ohledu Komise konstatovala, že čl. 17 odst. 3 základního nařízení nestanoví individuální výpočty rozpětí újmy, neboť uvádí, že „*individuální rozpětí dumpingu* (…) *se vypočte pro každého vývozce nebo výrobce*“ [přidáno zdůraznění].

(22) Jak je vysvětleno ve 24. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise obdržela tři úplné odpovědi ve stanovené lhůtě od společností, které požádaly o individuální zjišťování. Komise však dospěla k závěru, že vzhledem k tomu, že několik vyvážejících výrobců je již zařazeno do vzorku, by posouzení těchto žádostí, a to i v konečné fázi šetření, představovalo nepřiměřenou zátěž a zabránilo by včasnému dokončení šetření. Komise se proto rozhodla neprovádět individuální zjišťování u žádné z dotčených společností.

1.8. **Období šetření a posuzované období**

(23) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky k období šetření a posuzovanému období, byl potvrzen 28. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

(24) Jak je vysvětleno ve 38. a 39. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, společnost Segezha (ruský výrobce) tvrdila, že definice výrobku by měla být rozšířena tak, aby zahrnovala nejen březovou překližku, ale také překližku z borovice, topolu, okoumé a buku. Byl vznesen argument, že existuje přímá konkurence a vzájemná zaměnitelnost mezi uvedenými překližkami a březovou překližkou. Po poskytnutí prozatímních informací zopakovala tatáž strana svou žádost a tvrdila, že Komise neprovedla analýzu dostupných informací, které předložila národní sdružení pro překližky u jiných druhů dřeva, pokud jde o míru zastoupení.

([4]) Viz archivní číslo t21.004885.

(25) Komise připomněla, jak již bylo uvedeno ve 201. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že národní sdružení (z Francie, Itálie a Španělska), která zastupují výrobce překližky z topolového dřeva, borového dřeva a jiných druhů dřeva, ve svých podáních zdůrazňují, že překližky vyrobené z různých druhů dřeva jsou odlišnými výrobky, které nelze považovat za stejný výrobek ani je za tím účelem seskupit.

(26) Podobně Komise zopakovala svůj postoj a toto tvrzení odmítla vzhledem k tomu, že překližka z borovice, topolu, okoumé a buku nemá stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti jako březová překližka. Skutečnost, že v některých aplikacích by mohly být použity alternativní výrobky a materiály s neurčenou mírou možnosti nahrazení, nemění povahu fyzikálních, technických a chemických rozdílů mezi dotčeným výrobkem a výše uvedenými výrobky.

2.2. **Tvrzení týkající se vyloučení výrobku**

(27) V prozatímní fázi jeden uživatel, společnost Emiliana Imballaggi S.p.A., a dva ruští vyvážející výrobci, skupina Sveza a společnost Vlas Truda, požádali, aby byla vyloučena březová překližka ve tvaru čtverce o délce a šířce pěti stop (1 525 x 1 525 mm). Komise žádost o vyloučení zamítla, jak je vysvětleno ve 37. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(28) Po poskytnutí prozatímních informací byly obdrženy další připomínky týkající se rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vyloučení. Konkrétně bylo namítnuto, že i) rozdíl ve tvaru je již rozdílem ve fyzických a technických vlastnostech, ii) překližka čtvercového tvaru a překližka obdélníkového tvaru nejsou vzájemně zaměnitelné, protože čtvercový tvar nelze použít tam, kde je nutný obdélníkový tvar a kde nelze čtvercový tvar zpracovat na obdélníkový tvar, a iii) výrobci v Unii nevyrábějí překližku čtvercového tvaru. Tyto argumenty byly po poskytnutí konečných informací zopakovány několika stranami. Společnosti Emiliana Imballagi a No-Nail Boxes, uživatelé březové překližky, rovněž tvrdily, že zájem Unie je důvodem pro vyloučení, bez něhož by nebyla zaručena životaschopnost podnikání uživatelů (např. výrobců dřevěných skládacích beden a přepravek).

(29) Komise potvrdila své rozhodnutí, že překližka čtvercového tvaru nemůže být vyloučena z definice výrobku, neboť bez ohledu na rozdíl v rozměrech a tvaru má stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti jako překližka obdélníkového tvaru. Pokud jde o použití, přestože pro určité konkrétní aplikace neexistuje bezprostřední zaměnitelnost, je tu mnoho dalších aplikací, v nichž jsou překližky čtvercového a obdélníkového tvaru dále rozřezány, a tím se mění původní tvar, přičemž existuje určitý stupeň zastupitelnosti, kdy čtvercový tvar vyvíjí konkurenční tlak na překližky obdélníkového tvaru. Šetření též potvrdilo, že výrobní odvětví Unie vyrábí a prodává překližku čtvercového tvaru, i když v poměrně malých objemech a obecně nikoli jako komoditu, ale spíše jako specializovaný výrobek na základě zvláštních objednávek. Vzhledem k těmto zjištěním dospěla Komise k závěru, že tvrzení, že vyloučení by bylo v zájmu Unie, není opodstatněné. Komise proto toto tvrzení zamítla.

2.3. **Závěr**

(30) Jelikož s ohledem na definici výrobku nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v 32. až 33. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3. **DUMPING**

(31) Po zpřístupnění prozatímních informací obdržela Komise od tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a od žadatele písemné připomínky, které se týkaly zjištění o prozatímním dumpingu.

3.1. **Běžná hodnota**

(32) Podrobnosti výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny ve 44. až 57. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

3.2. **Vývozní cena**

(33) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny byly uvedeny v 58. a 60. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

3.3. **Srovnání**

(34) Podrobnosti týkající se srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny jsou uvedeny v 61. až 71. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(35) Vyvážející výrobce, společnost UPG, zopakoval svůj požadavek na úpravu, která zvýší vývozní cenu, s cílem zohlednit částky proplácené v rámci režimu popsaného v 63. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(36) Komise dospěla k závěru, že vzhledem k tomu, že tato strana nepředložila žádné nové důkazy na podporu svého tvrzení, které by změnily posouzení Komise, byla prozatímní zjištění uvedená v 64. bodě odůvodnění prozatímního nařízení potvrzena a tvrzení bylo zamítnuto.

(37) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce zopakoval tvrzení, že při úpravě vývozní ceny podle čl. 2 odst. 10 písm. e) základního nařízení měly být vzaty v úvahu náklady na dopravu proplacené v rámci režimu.

(38) Komise měla za to, že dodržela ustanovení čl. 2 odst. 10 písm. e) základního nařízení, jelikož mimo jiné odečetla přímo související náklady na dopravu, které vznikly při dodání dotčeného výrobku prvnímu nezávislému odběrateli. Otázka, zda byly tyto náklady následně uhrazeny, nespadá do oblasti působnosti čl. 2 odst. 10 písm. e) základního nařízení. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(39) Vyvážející výrobce dále tvrdil, že čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení nebrání tomu, aby Komise vzala v úvahu vývozní subvenci. Vyvážející výrobce zopakoval, že subvence ovlivnila rozhodnutí o stanovení cen na vývozních trzích a ziskovost tohoto prodeje. Komise se proto údajně dopustila zjevně nesprávného posouzení a jednala v rozporu s čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení.

(40) Komise uvedla, že strana nepředložila žádné nové důkazy na podporu svého tvrzení. V každém případě Komise znovu pečlivě přezkoumala spis a nenašla žádné důkazy, které by prokazovaly, že odběratelé vyvážejícího výrobce soustavně platí rozdílné ceny na domácím trhu z toho důvodu, že údajně existuje rozdíl v úhradě nákladů na dopravu vládou Ruské federace mezi domácím prodejem a prodejem na vývoz v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení.

(41) Kromě toho se Komise nezabývala otázkou subvence jako takové, ale zvažovala, zda režim ovlivnil srovnatelnost mezi vývozními a domácími cenami tak, že by měla být upravena cena na domácím trhu. Komise proto zamítla tvrzení, že náhrada nákladů na dopravu u vývozních cen by měla být pro účely srovnání zohledněna.

(42) Tentýž vyvážející výrobce navíc předpokládal, že Komise jeho tvrzení akceptovala tím, že neodstranila úhradu nákladů na dopravu z tabulky G v antidumpingovém dotazníku (tj. z tabulky zisků a ztrát).

(43) Komise měla za to, že bez ohledu na odstranění úhrady nákladů na dopravu v příslušných tabulkách, které společnost UPG předložila, bylo zamítnutí tvrzení jasně vysvětleno jak v poskytnutí informací o konkrétní společnosti, tak v 64. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(44) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce tvrdil, že Komise nesprávně upravila tabulku G antidumpingového dotazníku. Strana zopakovala, že náhrada nákladů na dopravu při vývozu by měla být přiřazena prodeji na vývoz, neboť je podmíněna tím, že při vývozu vzniknou přepravní náklady.

(45) Jak je popsáno výše ve 43. bodě odůvodnění, účelem tabulky G je stanovit ziskovost pro každý segment trhu. V této otázce však neexistuje přímá souvislost mezi tabulkou G a posouzením provedeným podle čl. 2 odst. 10 písm. e) a k) základního nařízení. Jak je popsáno výše v 38.–41. bodě odůvodnění, Komise se nedomnívala, že úprava je oprávněná. Proto skutečnost, zda subvence je či není uvedena v tabulce G pro prodej na vývoz, nemá žádný význam. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(46) Společnost UPG rovněž tvrdila, že se Komise dopustila zjevné chyby tím, že přiřadila provizi zaplacenou obchodníkovi ve spojení ke skutečně poskytnutým službám (tj. obchodník ve spojení tvrdil, že se jeho úkoly týkaly všech druhů prodeje, a nikoli pouze domácího prodeje). Komise měla tuto provizi přiřadit pouze domácímu prodeji v souladu se smlouvou o provizi.

(47) Komise vzala v úvahu faktickou situaci mezi oběma stranami ve spojení. Zaplacená provize se týkala všech druhů prodeje. Vzhledem k tomu, že strana nepředložila žádné nové důkazy na podporu svého tvrzení, byla potvrzena prozatímní zjištění uvedená v 65. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(48) Společnost UPG tvrdila, že pokud by Komise trvala na svém rozhodnutí přiřazovat zaplacenou částku provizí jak k domácímu, tak k vývoznímu prodeji, měl by být pro přiřazení provizí použit i prodej do třetích zemí, a nikoli pouze prodej do EU. Komise toto tvrzení přijala a přiřadila zaplacené provize všem prodejům, včetně prodejů do třetích zemí.

(49) Po poskytnutí konečných informací společnost UPG zopakovala tvrzení, že přerozdělení provizí vyplacených straně ve spojení zkreslilo skutečnost. Společnost UPG navíc tvrdila, že Komise své tvrzení nepodložila důkazy.

(50) Pokud jde o důkazy, Komise odkázala na dvě podání společnosti UPG, v nichž bylo uvedeno, že významná část prodeje v EU (mezi 75 a 95 %) se uskutečnila prostřednictvím strany ve spojení, která však za tento prodej neobdržela žádnou provizi, ačkoli měla stejné prodejní funkce na domácím trhu i na trhu EU ([5]). Po poskytnutí konečných informací navíc společnost UPG zopakovala, že provize obdržené na základě domácího prodeje postačovaly k pokrytí všech funkcí vykonávaných stranou ve spojení na domácím i vývozním trhu. Komise se proto domnívala, že funkce strany ve spojení zahrnují nejen prodej na domácím trhu, ale také prodej na vývoz. Proto byly zaplacené provize správně přerozděleny na všechny druhy prodejů. Na základě toho bylo toto tvrzení zamítnuto.

(51) Společnost UPG tvrdila, že se Komise dopustila zjevného pochybení tím, že zaměnila rozsah služeb poskytovaných stranou ve spojení a rozsah použití provizí vyplacených straně ve spojení.

(52) Komise měla za to, že platná provizní smlouva mezi společností UPG a její stranou ve spojení neodrážela faktickou situaci, jak vyplývá z důkazů obsažených ve spisu. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(53) Společnost UPG tvrdila, že Komise tím, že přerozdělila provize z prodeje na vývoz, je započítala dvakrát s ohledem na skutečné provize placené stranám v EU, které nejsou ve spojení. Společnost UPG rovněž tvrdila, že přerozdělení provizí bylo diskriminační, zejména pokud se vezme v úvahu úprava provize provedená u vývozní ceny jiného vyvážejícího výrobce (skupiny Sveza) podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

(54) Komise toto tvrzení pečlivě zvážila a nezjistila žádnou diskriminaci mezi oběma vyvážejícími výrobci, neboť faktická situace se mezi oběma stranami značně lišila.

(55) Vyvážející výrobci skupiny Sveza měli smlouvy o provizích s obchodníkem ve spojení Sveza-Les, který pak platil poplatky zástupcům z EU, kteří nejsou ve spojení. Jak je popsáno níže ve 114.–115. bodě odůvodnění, poplatky placené zástupcům z EU, kteří nejsou ve spojení, byly považovány za výdaje vzniklé v rámci příslušných smluv o provizi.

([5]) Tato podání se týkají odpovědi společnosti Zhesharsky na dotazník a odpovědi na písemné upozornění na nedostatky ze dne 18. ledna 2021. Lze rovněž odkázat na zprávu o dálkové křížové kontrole.

(56) Pokud jde o společnost UPG, poplatky pro zástupce z EU, kteří nejsou ve spojení, fakturovala ona sama, a nikoli obchodník ve spojení.

(57) Obchodník ve spojení proto nemohl tvrdit, že poplatky zaplacené společností UPG zástupcům z EU, kteří nejsou ve spojení, byly součástí jeho výdajů, a v důsledku toho byly započítány dvakrát. V každém případě tato strana své tvrzení nedoložila a ve skutečnosti nebyly provizní poplatky placené stranám v EU, které nejsou ve spojení, opětovně fakturovány společností UPG straně, která je s ní ve spojení. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(58) Společnost UPG rovněž vznesla námitku ohledně rozsahu služeb poskytovaných stranou ve spojení na domácím a vývozním trhu. Konkrétně strana ve spojení údajně poskytovala omezené služby pro prodej na vývoz společnosti UPG, a proto bylo přerozdělení provize na prodej do EU nesprávné.

(59) Komise uvedla, že toto tvrzení nebylo doloženo a nemohlo být ověřeno. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(60) Vyvážející výrobce, společnost SPM, tvrdil, že Komise nesprávně stanovila úvěrové náklady při prodeji na vývoz, a to použitím úrokové sazby zveřejněné ruskou centrální bankou, a nikoli oficiální sazby měny faktury podle čl. 2 odst. 10 písm. g) základního nařízení ([6]).

(61) Komise usoudila, že úvěrové náklady by mohly být vyjádřeny v měně faktury pouze tehdy, pokud by strana mohla prokázat, že tuto měnu potřebuje ke své každodenní činnosti. Ve všech ostatních případech by úvěrové náklady měly být vyjádřeny v měně země, v níž je společnost usazena.

(62) Strana neposkytla žádné důkazy o tom, že měla úvěry v eurech, ani o tom, že jí vznikly úvěrové náklady v eurech, a Komise proto toto tvrzení zamítla.

(63) Po poskytnutí konečných informací společnost SPM zopakovala své tvrzení, že úvěrové náklady by měly být stanoveny na základě oficiální sazby měny faktury, jelikož společnost SPM nese rizika v měně faktury, a nikoli v měně RUB. Společnost SPM navíc tvrdila, že tento přístup je ustálenou praxí Komise.

(64) Komise uvedla, že společnost SPM své tvrzení nedoložila důkazy o popsaném finančním riziku a neposkytla důkazy o tom, že její metodika je ustálenou praxí Komise. Komise se navíc domnívala, že neexistuje přímá souvislost mezi popsaným rizikem a stanovením úvěrových nákladů. Náklady na úvěry se vztahují k platebním podmínkám faktury a jsou pro společnost nezbytné k tomu, aby financovala náklady vyplývající z časového rozdílu mezi datem faktury a skutečnou platbou. Společnost SPM nefinancovala své každodenní operace půjčkami v eurech. Proto neexistovaly žádné důkazy o tom, že by úvěrové náklady měly být stanoveny na základě kurzu EUR. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(65) Tatáž strana tvrdila, že Komise musí použít požadovaný měnový přepočet, jelikož směnný kurz EUR/RUB v období šetření významně kolísal (tj. +33 %, vezmeme-li v úvahu denní extrém během období šetření).

(66) Z analýzy provedené Komisí během období šetření vyplývá, že kolísání měsíčního směnného kurzu EUR/RUB v období od července 2019 do února 2020 bylo poměrně stabilní, a to v rozmezí –3 % / +3 % kolem průměrného směnného kurzu za toto období (tj. EUR/RUB 70,7) ([7]).

(67) Komise měla za to, že kolísání směnného kurzu není v období šetření významné a trvalé. Komise usoudila, že podmínky stanovené v čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení nejsou splněny, jelikož směnný kurz se významně ani trvale nezměnil. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

([6]) Viz archivní číslo t21.004918.

([7]) Směnný kurs EUR/RUB: 7/2019 = 70,907; 8/2019 = 73,216; 9/2019 = 71,411; 10/2019 = 71,086; 11/2019 = 70,577; 12/2019 = 69,987; 1/2020 = 68,769; 2/2020 = 69,911; 3/2020 = 82,426; 4/2020 = 81,745; 5/2020 = 79,233; 6/2020 = 78,038.

(68) Po poskytnutí konečných informací zopakovala společnost SPM své tvrzení týkající se kolísání směnného kurzu a to, že směnný kurz v březnu 2020 kolísal o 18 %. Společnost SPM tvrdila, že zkoumání v období delším než období šetření prokázalo neustálý pohyb směnného kurzu během období šetření.

(69) Komise analyzovala vývoj směnného kurzu během období šetření. Informace získané mimo období šetření nejsou pro účely šetření podstatné. Zatímco v březnu 2020 se směnný kurz EUR/RUB zvýšil o +16,5 % ve srovnání s váženým průměrem z předchozích měsíců ([8]), v následujících měsících se snížil. Komise se proto domnívala, že podmínky stanovené v čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení nebyly splněny, jelikož směnný kurz se významně nebo trvale nezměnil. Toto tvrzení bylo zamítnuto.

(70) Tentýž vyvážející výrobce po poskytnutí prozatímních i konečných informací tvrdil, že Komise neposkytla jasné pokyny týkající se situace Spojeného království během šetření. Strana z něj neodstranila údaje o nákladech souvisejících s výrobky prodávanými do Spojeného království. Jak je však vysvětleno v oddíle 1.10 prozatímního nařízení, Komise dne 19. ledna 2021 vložila do spisu poznámku, v níž zúčastněné strany informovala o důsledcích vystoupení Spojeného království z EU. Kromě toho mohla strana ve svých připomínkách k poskytnutí prozatímních informací předložit konkrétní žádost podloženou důkazy. Tato strana však neposkytla žádné důkazy, které by vysvětlily, jak by prodej do Spojeného království mohl ovlivnit údaje o nákladech. V tomto ohledu Komise analyzovala soubor údajů a zjistila, že vložení údajů ze Spojeného království do souboru EUCOP mohlo ovlivnit pouze jedno kódové číslo výrobku, které představuje 0,04 % jeho celkového objemu vývozu do EU ([9]). Komise proto toto tvrzení zamítla, protože se zdá, že odstranění těchto údajů o nákladech ve vztahu k výrobkům prodávaným do Spojeného království nemá v tomto případě žádný dopad.

(71) Společnost SPM objasnila, že většina původně vykázaných nákladů na balení zahrnovala také náklady na skladování vzniklé obchodníkům ve spojení při prodeji na domácím trhu. Dále požádala o zachování úpravy u těch nákladů, které byly původně vykázány jako náklady na balení a u nichž provedla Komise úpravu jako nákladů na balení. Komise usoudila, že náklady na skladování (např. platba nájemného za sklad) vznikají jako výrobní náklady a jsou obsaženy v prodejních, režijních a správních nákladech společnosti. Proto jako takové nemají přímý vliv na ceny účtované obchodníky ve spojení prvnímu nezávislému odběrateli. V důsledku toho Komise toto tvrzení zamítla.

(72) Po poskytnutí konečných informací společnost SPM tvrdila, že vykázané náklady na skladování představovaly náklady distribučních společností ve spojení na domácí prodej, a nikoli náklady výrobce. Distribuční společnosti ve spojení březovou překližku nevyráběly, a proto neměly žádné výrobní náklady. Běžná hodnota by proto měla být stanovena na úrovni ceny ze závodu bez nákladů distribučních společností, a to stejným způsobem jako početní zjištění vývozní ceny podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení.

(73) Komise měla za to, že společnost neposkytla žádné důkazy o tom, že by náklady distribučních společností ve spojení na prodej na domácím trhu neměly být brány v úvahu pro účely spravedlivého porovnání a že by se s distribučními společnostmi ve spojení nemělo zacházet jako s jediným hospodářským subjektem. Kromě toho čl. 2 odst. 1 základního nařízení stanoví, že běžná hodnota by měla vycházet z cen pro první nezávislé odběratele. Nestalo by se tak, pokud by byly odečteny náklady vzniklé distribučním společnostem ve spojení. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(74) Skupina Sveza jako vyvážející výrobce tvrdila, že se Komise dopustila zjevné chyby při řešení otázek dividend a správních poplatků. Použitá metodika byla vysvětlena v konkrétních prozatímních informacích, které byly této straně poskytnuty.

([8]) Vážený průměr směnného kurzu za období červenec 2019 – únor 2020 = 70,73.

([9]) Pokud jde o metodiku použitou ke stanovení běžné hodnoty pro určitý typ výrobku, Komise používá soubor údajů EUCOP pouze v případě, že nedošlo k prodeji na domácím trhu, a tudíž neexistují údaje DMCOP pro tento typ výrobku. Soubory údajů EUCOP a DMCOP poskytují výrobní náklady pro každý typ výrobku prodávaný pro EU a pro domácí trhy.

(75) Během období šetření vyplatila jedna společnost ze skupiny vyvážejících výrobců dividendu svému akcionáři, společnosti Sveza-Les. Společnost Sveza-Les vykázala obdrženou dividendu v položce *Finanční výnosy* tabulky G antidumpingového dotazníku. Tato dividenda byla rovněž přiřazena ke všem druhům příjmů, včetně příjmů pocházejících z prodeje dotčeného výrobku. Použitá metodika měla za následek snížení procentního podílu prodejních, režijních a správních nákladů vypočítaného pro všechny druhy příjmů. Komise se domnívala, že mezi vykázanými prodeji a dividendou neexistuje žádná souvislost, a rozhodla se proto přiřazení dividendy odmítnout.

(76) Za období šetření byly celkové příjmy rozděleny mezi příjmy z prodeje: dotčeného výrobku a výrobku, který není dotčeným výrobkem, odběratelů ve spojení a odběratelů, kteří nejsou ve spojení, a podle typu trhu (tj. domácího trhu, prodeje do Unie a prodeje do jiných třetích zemí). Pro každou z výše uvedených položek byla skupina Sveza povinna stanovit svou ziskovost (nebo ztrátu). Údaj o ziskovosti byl získán odečtením všech nákladů spojených s těmito příjmy (tj. nákladů na prodané zboží, prodejních, režijních a správních nákladů, kurzovního zisku/ztráty a zisku nebo ztráty z finančních výnosů).

(77) Ve svých připomínkách k poskytnutí prozatímních informací skupina Sveza tvrdila, že neexistuje žádná základní účetní zásada, která by Komisi umožňovala nezohlednit některé údaje pocházející z auditovaných účetních závěrek. Kromě toho byla dividenda vyplacena v první polovině roku 2020 a odpovídala zisku dosaženému ke dni 31. prosince 2019, a proto byla tato strana oprávněna ji během období šetření vykázat.

(78) Komise neopomněla vzít v úvahu auditovanou účetní závěrku, ale měla za to, že dividendu získanou z investice nelze při stanovení ziskovosti těchto prodejů přiřadit k jinému druhu příjmů. Stejně tak nebyl rozdělený zisk přiřazen k jinému druhu příjmů. Jak je uvedeno v 76. bodě odůvodnění, účelem tabulky G antidumpingového dotazníku je stanovit ziskovost různých druhů příjmů/výnosů v období šetření. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(79) Strana tvrdila, že metodika použitá pro stanovení ziskovosti prodeje není spolehlivá, neboť Komise akceptovala určité druhy výnosů (tj. kurzový zisk a finanční výnosy), ale také některé zisky a ztráty vykázané z předchozích let (tj. mimo období šetření).

(80) Jak strana správně uvedla, lze kurzové zisky a finanční výnosy vykazovat, pokud jsou spojeny s běžnou obchodní činností strany. V tomto případě by kurzové zisky mohly vyplývat z vývozu březové překližky a z finančních výnosů z hotovosti dosažených prodejem březové překližky. Další otázkou je však dividenda, protože rozdělený zisk vytvářel jiný podnik. Komise měla za to, že neexistuje žádný vztah mezi dividendou a jinými příjmy společnosti Sveza-Les, včetně prodeje dotčeného výrobku. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(81) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza zopakovala, že mezi dividendou a ostatními výnosy společnosti Sveza-Les existuje 100% vztah. Kromě toho tato strana uvedla, že vyvážející výrobce vlastněný společností Sveza-Les dosáhl zisku z prodeje překližky buď na domácím, nebo vývozním trhu.

(82) Komise tyto argumenty posoudila a se stranou souhlasila. Zisk, a tedy i dividenda pocházely z celé podnikatelské činnosti vyvážejícího výrobce. Mezi penězi převedenými na společnost Sveza-Les a činnostmi společnosti Sveza-Les (a souvisejícími náklady), které byly během období šetření přímo spojeny s dotčeným výrobkem, však neexistovala žádná souvislost. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(83) Pokud jde o zisky a ztráty z předchozích let uvedené v tabulce G, Komise se rozhodla vyjmout tyto částky ze souboru údajů, který byl použit ke stanovení ziskovosti prodeje během období šetření, jelikož nebyl spojen s běžnou obchodní činností strany během období šetření. Uvedené položky představovaly méně než 0,5 % celkových vykázaných prodejních, režijních a správních nákladů.

(84) Poplatky za správu, uvedené výše v 74. bodě odůvodnění, se týkají poplatku za správu, který každý vyvážející výrobce platí společnosti Sveza-Les. Společnost Sveza-Les uvedla v tabulce G antidumpingového dotazníku poplatek za správu jako příjem a přiřadila výdaje ke smlouvám o správě, za které dotčený poplatek obdržela. Společnost Sveza-Les však neprováděla vysledování nákladů vzniklých v důsledku těchto smluv o správě. Na základě chybějících důkazů se Komise rozhodla v prozatímní fázi nepřihlížet k nákladům, které byly vykázány jako náklady spojené s příjmy ze smluv o správě, a přerozdělit tyto náklady na jiné druhy příjmů.

(85) Skupina Sveza tvrdila, že rozhodnutí Komise odstranit získané příjmy (tj. poplatky za správu), nepřihlížet k vykázaným výdajům a přerozdělit je na jiné příjmy bylo zjevně chybné a protiprávní.

(86) Komise uvedla, že společnost neposkytla žádné další důkazy na podporu svého tvrzení.

(87) Kromě toho se připomíná, že příjmy z poplatků za správu nebyly v tabulce G opomenuty. Komise přeřadila výdaje, které strana přiřadila k příjmům z poplatků za správu, do jiného druhu příjmů, jelikož strana neposkytla žádné důkazy na podporu tohoto přiřazení. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(88) Strana dále tvrdila, že Komise použila pro přerozdělení výdajů nekonzistentní a nepřesnou metodiku. Ačkoli strana své tvrzení nijak nepodložila, Komise použila pro přiřazení výdajů stejnou metodiku jako tato strana. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(89) A konečně strana tvrdila, že poplatky za správu by měly být odstraněny z výdajů vykázaných vyvážejícími výrobci v jejich vlastní tabulce G, pokud se Komise rozhodne trvat na svém rozhodnutí, že z tabulky G vyjme vykázané výdaje strany ve spojení.

(90) Komise toto tvrzení přezkoumala a nezjistila žádný důvod pro odstranění výdajů na poplatky za správu, které vykázali vyvážející výrobci, neboť tyto náklady byly doloženy účetními doklady. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(91) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza s odkazem na prodejní, režijní a správní náklady společnosti Sveza-Les tvrdila, že bylo možné zpětně vysledovat výdaje vzniklé na základě smluv o správních poplatcích.

(92) Komise tyto argumenty analyzovala a v podání nezjistila žádné informace, které by umožnily s jistotou dospět k závěru, že smlouvy o správních poplatcích vedly k jakýmkoli výdajům, které by mohly přímo souviset se smlouvami. Kromě toho Komise během dálkové křížové kontroly rovněž požádala o podklady k výdajům přiřazeným k těmto smlouvám, společnost je však neposkytla. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(93) Po poskytnutí prozatímních a konečných informací skupina Sveza tvrdila, že posouzení Komise týkající se jediného hospodářského subjektu bylo ovlivněno zjevnými chybami v posouzení. Strana zopakovala, že společnost Sveza-Les vykonávala stejné prodejní funkce na domácím i vývozním trhu, přičemž jediný rozdíl se týkal odměny za její činnosti. V této záležitosti strana tvrdila, že v její odpovědi na dotazník byly poskytnuty rozsáhlé důkazy.

(94) Za prvé, po poskytnutí prozatímních a konečných informací skupina odkázala na část odpovědí zpracovatelských závodů na dotazník, kde bylo vysvětleno, že společnost Sveza-Les vykonává stejné prodejní funkce na domácím i vývozním trhu, přičemž jediný rozdíl se týká odměny za činnosti společnosti Sveza-Les. Jednou ze skutečností, které jsou v odpovědích zdůrazněny, je fakt, že podle smluv o správě uzavřených mezi společností Sveza-Les a jednotlivými zpracovatelskými závody se pravomoci jediného výkonného orgánu výrobců skupiny Sveza převádějí na společnost Sveza-Les, která jedná jako správcovská společnost. Podle smluv o správě vykonává společnost Sveza-Les jménem zpracovatelských závodů širokou škálu správních činností, včetně daňového účetnictví a výkaznictví. Podle společnosti proto z provozního hlediska nejsou společnost Sveza-Les a zpracovatelské závody provozovány nezávisle. Zpracovatelské závody jsou provozovány pod vedením společnosti Sveza-Les a v souladu s její politikou.

(95) Komise uvedla, že společnost Sveza-Les poskytuje své služby řízení za úplatu a pravidelně vystavuje zpracovatelským závodům faktury s uvedením služeb, které jim byly poskytnuty. Navzdory široké škále služeb stanovených ve smlouvách o správě se však právní subjekty rozhodly regulovat svůj prodej samostatnými a velmi odlišnými typy smluv, pokud jde o vývoz a prodej výrobku, který je předmětem šetření, na domácím trhu, což ovlivnilo způsob provádění prodeje. Jak je vysvětleno v 67. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a dále v následujících bodech odůvodnění, smlouvy o provizi podepsané mezi společností Sveza-Les a zpracovatelskými závody ovlivňují pouze prodej na vývoz, a proto vyžadovaly úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

(96) Za druhé, po poskytnutí prozatímních a konečných informací skupina společností zpochybnila posouzení Komise uvedené v 68. bodě odůvodnění prozatímního nařízení tvrzením, že soudy Unie potvrdily, že existence smlouvy je „relevantní“, nikoli však rozhodující skutečností pro posouzení, zda existuje jediný hospodářský subjekt, či nikoli. Jediný hospodářský subjekt proto může existovat bez ohledu na existenci smlouvy ([10]). Komise tedy musí provést komplexní posouzení všech faktorů odrážejících hospodářskou realitu vztahů mezi zpracovatelskými závody SVEZA a společností SVEZA-Les a nemůže dospět k závěru o neexistenci jediného hospodářského subjektu pouze na základě existence smlouvy.

(97) Komise měla za to, že rozsudek citovaný skupinou Sveza postoj Komise v tomto případě potvrzuje. Dle závěru Soudního dvora je existence smlouvy uzavřené mezi výrobcem a jeho distributorem ve spojení, která stanoví vyplácení provizí distributorovi, důležitou skutečností ve vztahu mezi těmito dvěma společnostmi a její nezohlednění by znamenalo zkreslení hospodářské reality tohoto vztahu. Komise skutečně přezkoumala vztahy mezi zpracovatelskými závody SVEZA a společností SVEZA-Les na základě smluv uzavřených mezi nimi s názvem „smlouva o provizi“ a dospěla k závěru, že tyto smlouvy, které jsou prováděny, obsahují různá ustanovení, jež jsou obtížně slučitelná s představou, že tyto společnosti tvoří jediný hospodářský subjekt z důvodů vysvětlených níže v 98. bodě odůvodnění ([11]).

(98) Za třetí, skupina tvrdila, že zatímco Komise v 68. bodě odůvodnění prozatímního nařízení odkazovala na „řadu ustanovení, jako je například rozhodčí doložka, které značí nízkou míru solidarity mezi těmito společnostmi“, uvedla pouze jedno: „rozhodčí doložku“. Tribunál zároveň v rozsudku ve věci PT Musim Mas odkázal na existenci několika typů ustanovení jako na důkaz nízké míry solidarity. Rozhodčí doložka údajně nestačí k tomu, aby Komise dospěla k závěru, že neexistuje jediný hospodářský subjekt. Jak je vysvětleno v 68. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, smlouvy o provizích mezi společností Sveza-Les a zpracovatelskými závody obsahují řadu ustanovení, která svědčí o nízké míře solidarity mezi společnostmi, a byly tedy důkazem existence dvou hospodářských subjektů s rozdílnými zájmy ([12]). Kromě rozhodčí doložky je odpovědnost smluvních stran omezena pouze v případě vyšší moci, zatímco ve všech ostatních situacích jsou strany odpovědné za neplnění nebo nesprávné plnění závazků vyplývajících ze smluv v souladu s obecně platnými právními předpisy Ruské federace. Smlouvy dále obsahují ustanovení upravující komunikaci mezi společností Sveza-Les a zpracovatelskými závody a jejich povinnosti v případě změny názvu nebo adresy. Tyto příklady, které nejsou vyčerpávající, jsou spolu s rozhodčí doložkou uvedenou v prozatímním nařízení důkazem toho, že vztah mezi společností Sveza-Les a výrobci, pokud jde o prodej na vývoz, je organizován na základě běžných obchodních podmínek. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(99) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza zopakovala, že ustanovení ve smlouvách o provizích uvedená v předchozím bodě odůvodnění nejsou dostatečná k prokázání nízké míry solidarity. Podle smluv o správě nemohly zpracovatelské závody SVEZA přijmout žádné rozhodnutí bez souhlasu společnosti Sveza-Les a jsou na společnosti Sveza-Les fakticky i právně zcela závislé. Jak je vysvětleno v 95. bodě odůvodnění, Komise konstatovala, že navzdory

([10]) Rozsudek ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, body 43 a 55–59.
([11]) Viz rovněž rozsudek ze dne 14. července 2021, Interpipe Niko Tube LLC, v. Komise, T-716/19. ECLI:EU:T:2021:457, body 162–163.
([12]) Rozsudek ze dne 14. července 2021, Interpipe Niko Tube LLC v. Komise, T-716/19. ECLI:EU:T:2021:457, bod 163.

široké škále služeb stanovených ve smlouvách o správě se na prodej výrobků vyrobených zpracovatelskými závody nevztahují smlouvy o správě. Právní subjekty se totiž rozhodly řídit svůj prodej dle samostatných a velmi odlišných typů smluv, pokud jde o vývoz a domácí prodej výrobku, který je předmětem šetření, což ovlivnilo způsob, jakým se tento prodej uskutečnil, a srovnatelnost jeho cen. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(100) Za čtvrté, po poskytnutí prozatímních a konečných informací skupina Sveza zpochybnila zjištění Komise, že „vyvážející výrobci si vzhledem ke svým prodejním, režijním a správním nákladům ponechali některé prodejní funkce“, přičemž tvrdila, že tyto funkce nesouvisejí s prodejem, nýbrž s jinými činnostmi, které se prodejních funkcí týkají jen vzdáleně. I za předpokladu, že by tvrzení Komise bylo správné (*quod non*), může jediný hospodářský subjekt existovat, pokud výrobce přebírá u svých výrobků část prodejních funkcí, které doplňují funkce distribuční společnosti ([13]).

(101) Komise uvedla, že tvrzení, že dotčené prodejní, režijní a správní náklady nesouvisejí s prodejními funkcemi vyvážejících výrobců, ale s jinými činnostmi, nebylo podloženo žádnými důkazy ve spisu. Ani po poskytnutí konečných informací nebyly předloženy žádné důkazy. Výrobce naopak uvedl, že alespoň některé z těchto nákladů byly spojeny s prodejními funkcemi, například osobní náklady. Komise se domnívala, že se jedná o relevantní skutečnost prokazující, že výrobci nepřenesli všechny své prodejní činnosti na společnost Sveza-Les.

(102) Za páté, vyvážející výrobce namítl, že tvrzení „obchodník ve spojení vystavoval nezávislým odběratelům v Unii faktury jménem vyvážejících výrobců“ je věcně nesprávné. Faktury odběratelům, kteří nejsou ve spojení, vystavuje společnost Sveza-Les, nikoli však „jménem vyvážejících výrobců“. Faktury pouze uvádějí totožnost zpracovatelského závodu Sveza, který zboží vyrobil.

(103) Komise konstatovala, že vlastnictví zboží přechází přímo z vyvážejícího výrobce na kupujícího. Tento prodej se v evidenci odbytu vyvážejícího výrobce účtuje jako příjem. Společnost Sveza-Les nikdy zboží nevlastnila, a proto je neúčtovala ve svém účetnictví jako příjmy z prodeje. Jako příjem se v účetnictví společnosti Sveza-Les účtuje pouze provize hrazená vyvážejícími výrobci. Naproti tomu u domácího prodeje vyvážející výrobci neprodávají přímo prvním nezávislým odběratelům, nýbrž společnosti Sveza-Les. V tomto případě se vlastnictví převádí na společnost Sveza-Les. Kromě toho platby od odběratelů, kteří nejsou ve spojení, obdržené společností Sveza-Les v souvislosti s vývozními transakcemi, nepatří této společnosti, ale jsou přímo vlastněny dotyčnými vyvážejícími výrobci a jsou na ně v plné výši převáděny. Jinými slovy, společnost Sveza-Les vystupuje jako zástupce pro prodej na vývoz uskutečňovaný zpracovatelskými závody a je odměňována provizí, zatímco v případě domácího trhu je společnost Sveza-Les relevantním prodejcem prvnímu nezávislému odběrateli ve smyslu čl. 2 odst. 1 základního nařízení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(104) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce tvrdil, že se posouzení Komise popsané v předchozím bodě odůvodnění zaměřilo na formální ujednání mezi společností Sveza-Les a zpracovatelskými závody, ale nezabývalo se hospodářskou realitou jejich vztahů vzhledem k funkcím, které společnost Sveza-Les skutečně vykonávala, což byly funkce integrovaného prodejního oddělení. Formální přístup Komise k hospodářské realitě vztahu mezi společností Sveza-Les a vyvážejícími výrobci byl údajně právně a věcně nesprávný.

(105) Komise měla za to, že ze spisu nevyplývá, že by smluvní ujednání neodrážela hospodářskou realitu ve vztazích v rámci skupiny. Naopak všechny dokumenty ukázaly, že při provádění prodeje na vývoz a domácího prodeje se smluvními ujednáními v praxi řídily odlišné právní subjekty. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

([13]) Rozsudek ze dne 13. října 1993, Matsushita v. Rada, C-104/90, EU:C:1993:837, bod 14. Viz rovněž rozsudek ze dne 10. března 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada, T-249/06, EU:T:2009:62, bod 185.

(106) Za šesté, skupina Sveza tvrdila, že zatímco za účelem prodeje na vývoz jsou uzavírány písemné smlouvy o provizi, pak pro domácí prodej se uzavírají smlouvy o nákupu a prodeji. To je věcně správné. Skutečností však zůstává, jak uznala i skupina Sveza, že domácí prodej a prodej na vývoz jsou organizovány odlišně a řídí se jinými smlouvami, jak je uvedeno níže v 108. bodě odůvodnění. Je tedy nesporné, že prodej na vývoz se řídí smlouvami o provizích a že tyto provize jsou ve skutečnosti hrazeny jako odměna za služby poskytované při vývozních transakcích. V případě domácích transakcí tomu tak není.

(107) Za sedmé, skupina Sveza tvrdila, že od Komise se požaduje, aby prokázala, že v důsledku provizí placených za prodej na vývoz existuje otázka srovnatelnosti cen. Ustanovení čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení vyžaduje úpravu o rozdíly v zaplacených provizích. Skupina Sveza tvrdila, že vztah mezi zpracovatelskými závody Sveza a společností Sveza-Les dosahuje stejných hospodářských výsledků bez ohledu na to, zda společnost Sveza-Les obdrží přirážku k domácímu prodeji nebo provizi z prodeje na vývoz. Přirážku k domácímu prodeji i provizi z prodeje na vývoz je proto třeba považovat pro účely čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení za „provizi". Za těchto podmínek neexistuje žádný rozdíl v zaplacených provizích, které by ovlivnil srovnatelnost cen, a úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení není odůvodněná.

(108) Komise s tím nesouhlasila. Účelem úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) je vyrovnat jakýkoli rozdíl v zaplacených provizích mezi domácím prodejem a prodejem na vývoz. Ačkoli je na základě smluv upravujících prodej na vývoz nesporné, že zpracovatelské závody platí společnosti Sveza-Les provize za vývozní transakce, včetně prodeje do Unie, nebylo prokázáno, že v případě domácího prodeje lze společnost Sveza-Les považovat za obchodního zástupce jednajícího za provizi. Podle zjištění Komise je skutečnost spíše taková, že veškerý domácí prodej uskutečněný skupinou je nepřímým prodejem v tom smyslu, že zpracovatelské závody nejprve prodají dotčený výrobek za převodní ceny společnosti Sveza-Les, která jej pak dále prodává za obvyklých tržních podmínek prvním nezávislým odběratelům na domácím trhu. Nic nenasvědčuje tomu, že by společnost Sveza-Les mohla být považována za zástupce jednajícím za provizi. Komise totiž připomněla tyto prvky: veškerý domácí prodej provádí společnost Sveza-Les a smlouvy o prodeji mezi společností Sveza-Les a zpracovatelskými závody neobsahují žádné ustanovení, které by předpokládalo, že společnost Sveza-Les jedná jako zástupce. Některé z kupních smluv zejména stanoví, že „aby se strany dohodly na ceně zboží na určitou dobu, jsou oprávněny podepsat příslušnou přílohu". Tyto přílohy nebyly v rámci ověřování poskytnuty a jiné smlouvy obsahující údaje o platbách a objemech byly neaktuální. Z důkazů obsažených ve spisu tedy nevyplývá, jak byla určena kupní cena nebo odměna společnosti Sveza-Les ([14]). Smlouvy rovněž neuvádějí žádná další práva ani povinnosti stran. Mimo jiné například neexistuje oznamovací povinnost, neexistuje povinnost informovat druhou stranu v případě změny názvu, ale také nic, co se týká odpovědnosti stran za neplnění smlouvy ([15]). Komise konstatovala, že za podobných okolností, jaké existují pro domácí prodej uskutečněný společností Sveza-Les, Tribunál rozhodl, že úprava, kterou Komise provedla v souvislosti s prodejem na vývoz ve věci Interpipe, je neodůvodněná. ([16]) Na tomto základě Komise potvrdila, že úprava domácího prodeje podle čl. 2 odst. 10 písm. i) není odůvodněná. Naproti tomu smlouvy uzavřené mezi zpracovatelskými závody a společností Sveza-Les o prodeji na vývoz jasně stanoví, že společnost Sveza-Les jedná jako zprostředkovatel a má nárok za tyto služby obdržet provizi, která byla ve skutečnosti zaplacena zpracovatelskými závody. Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) je u prodeje na vývoz odůvodněná.

(109) Komise dále zkoumala tvrzení, že údajná přirážka k domácímu prodeji a skutečné provize placené za vývozní transakce by měly pro vyvážející výrobce stejné hospodářské důsledky. Jak je dále podrobně uvedeno v poskytnutí informací týkajících se jednotlivých společností, existovaly rozdíly v ziskovosti mezi prodejem na domácím trhu a prodejem na vývoz. Komise proto usoudila, že platba provizí společnosti Sveza-Les za prodej na vývoz nedosahuje stejných ekonomických výsledků pro skupinu vyvážejících výrobců jako převodní ceny účtované společnosti Sveza-Les za domácí prodej uskutečněný společností Sveza-Les prvním nezávislým odběratelům. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

([14]) Viz obdobně věc T-26/12 PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Rada, rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 2015, bod 60.

([15]) Věc T-26/12 PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Rada, rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 2015, bod 62.

([16]) Spojené věci C-191/09 P a C200/09 P, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2012, body 50–69.

(110) Za osmé, pokud jde o 71. bod odůvodnění prozatímního nařízení, skupina Sveza tvrdila, že situace je podobná čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení, které stanoví, že cenu pro prvního nezávislého odběratele lze upravit o všechny náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem. Kromě toho čl. 2 odst. 1 základního nařízení v žádném případě nebrání použití úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Jakýkoli jiný výklad by zbavil čl. 2 odst. 10 písm. i), včetně jeho druhého pododstavce, jakéhokoli užitečného účinku.

(111) Komise uvedla, že znění čl. 2 odst. 1 základního nařízení na jedné straně a čl. 2 odst. 8 a čl. 2 odst. 9 základního nařízení na straně druhé, se liší. Zatímco čl. 2 odst. 1 stanoví, že běžná hodnota obvykle vychází z cen, které jsou zaplaceny nebo mají být zaplaceny nezávislým odběratelem v zemi vývozu při běžném obchodním styku, čl. 2 odst. 9 stanoví početní určení vývozní ceny na základě ceny, za kterou jsou dovážené výrobky poprvé znovu prodány.

(112) Je třeba rovněž poznamenat, jak je vysvětleno ve 108. bodě odůvodnění, že skupina Sveza nepředložila podpůrné důkazy ohledně výše požadované úpravy běžné hodnoty na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Údajný rozdíl mezi nákupní cenou a cenou při dalším prodeji a způsob jejího výpočtu nebyl písemně uveden v žádné ze smluv poskytnutých Komisi. Podle skupiny Sveza se rovněž zdálo, že se cena u jednotlivých zpracovatelských závodů lišila a během období šetření se měnila. Kromě toho, jak je vysvětleno v 71. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, má-li být úprava o přirážku podle čl. 2 odst. 10 písm. i) vyčíslena jako odečtení údajné přirážky uplatňované společností Sveza-Les při dalším prodeji výrobku, cena by se *de facto* zvýšila na úroveň příslušného prodeje mezi zpracovatelskými závody a společností Sveza-Les. Jinými slovy, pokud by byla údajná přirážka odečtena, základem pro stanovení běžné hodnoty by byl prodej mezi zpracovatelskými závody a společností Sveza-Les. Ustanovení čl. 2 odst. 1 základního nařízení však stanoví, že běžná hodnota by se měla zakládat na cenách účtovaných prvnímu nezávislému odběrateli, což společnost Sveza-Les není.

(113) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza zopakovala, že pokud na vývozních trzích neexistují žádné jediné hospodářské subjekty, nebylo možné nalézt jediné hospodářské subjekty ani na domácím trhu, protože společnost Sveza-Les plní stejné funkce na vývozních i domácích trzích. Komise s tím nesouhlasila. Jak je podrobně vysvětleno v 93.–112. bodě odůvodnění výše, Komise zjistila, že hospodářským vztahem mezi společností Sveza-Les a výrobci, pokud jde o prodej na vývoz, je vztah dodavatele, který prodává prostřednictvím zástupce a na základě běžných obchodních podmínek: výrobce si ponechává vlastnictví prodaného zboží a odpovědnost za něj, zatímco společnost Sveza-Les obdrží provizi za prodej stanovenou v příslušných smlouvách. Naproti tomu v případě domácího prodeje společnost Sveza-Les přebírá vlastnictví prodaného zboží a odpovědnost za něj a ve smlouvách nebyla pro tento prodej jasně vymezena žádná údajná přirážka. Kromě toho společnost Sveza-Les vystavuje fakturu, pokud jde o domácí prodej zpracovatelským závodům, obvykle v týž den, kdy se vystavuje faktura, pokud jde o konečného zákazníka, což dále potvrzuje nekomerční vztah. Komise rovněž připomněla, že pojem „jediný hospodářský subjekt“ v souvislosti s úpravami podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení byl vypracován v judikatuře Soudního dvora ([17]) týkající se „fiktivních provizí“, včetně přirážky obdržené obchodníkem, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 10 písm. i) druhém pododstavci, a nikoli v situacích, kdy byly skutečné provize jasně vymezeny a fakticky placeny, jako je tomu v tomto případě. Komise tudíž toto tvrzení zamítla.

(114) Skupina Sveza tvrdila, že Komise započítala dvakrát některé bonusy a provize, které společnost Sveza-Les zaplatila odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, jelikož tyto částky nebyly vyvážejícím výrobcům přefakturovány. Společnost Sveza-Les se proto domnívala, že se jedná o náklady vzniklé prováděním smluv o provizi.

(115) Komise toto tvrzení posoudila souběžně se svým rozhodnutím o jediném hospodářském subjektu a rozhodla se neodečíst bonusy a provize placené odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, od vývozní ceny. Tomuto tvrzení se proto vyhovuje.

([17]) Citováno v poznámkách pod čarou 15 a 16 výše.

(116) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza tvrdila, že jelikož Komise zjistila na domácím trhu jediný hospodářský subjekt, měla Komise při výpočtu prodejních, režijních a správních nákladů použít konsolidovaný výkaz zisků a ztrát vyvážejících výrobců Sveza-Les a Sveza. Je tomu tak proto, že konsolidovaná výsledovka eliminovala platby uvnitř skupiny a kombinuje skutečné náklady a skutečné výnosy jako pro jediný hospodářský subjekt.

(117) V první odpovědi na dotazník Komise požádala vyvážející výrobce v rámci skupiny, aby předložili auditovanou účetní závěrku i konsolidovanou auditovanou účetní závěrku (pokud existují). Žádný z vyvážejících výrobců takové konsolidované informace neposkytl, včetně společnosti Sveza-Les, která byla nicméně hlavním akcionářem jednoho z vyvážejících výrobců. V rámci skupiny Sveza neexistovala žádná auditovaná konsolidovaná účetní závěrka, a proto tento dokument nemohl být pro účely tohoto šetření předložen. Ačkoliv společnost Sveza-Les poskytla konsolidovaný výkaz zisků a ztrát během dálkové křížové kontroly, Komise nemohla zkontrolovat jeho přesnost a spolehlivost, jelikož dotčený dokument nebyl řádně auditován nezávislou auditorskou společností. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(118) Skupina Sveza tvrdila, že úprava o provize zaplacené za prodej na vývoz byla diskriminační, zejména vezme-li se v úvahu úprava provize v případě vývozní ceny jiného vyvážejícího výrobce (společnosti UPG).

(119) Komise nezjistila mezi oběma případy žádnou diskriminaci, neboť skutkové okolnosti obou stran a zejména smluvní vztahy mezi subjekty ve spojení v jejich příslušných skupinách společností se lišily. Zatímco společnost UPG připustila, že provize placená z domácího prodeje hradila výdaje a služby související s vývozním prodejem, v rámci skupiny Sveza bylo sjednáno odlišné právní uspořádání na domácím trhu a pro vývoz. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.4. **Dumpingová rozpětí**

(120) Jak je podrobně uvedeno ve 31. až 115. bodě odůvodnění výše, Komise vzala v úvahu připomínky zúčastněných stran, které byly předloženy po poskytnutí prozatímních informací, a odpovídajícím způsobem přepočítala dumpingová rozpětí.

(121) Konečná dumpingová rozpětí, jež jsou vyjádřena jako procentní podíl z ceny, včetně nákladů, pojištění a přepravného (CIF) s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou následující:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Skupina Sveza	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Ostatní spolupracující společnosti	14,85 %
Všechny ostatní společnosti	15,80 %

(122) Výpočty individuálních dumpingových rozpětí, včetně oprav a úprav provedených na základě připomínek zúčastněných stran, které byly předloženy po poskytnutí prozatímních a konečných informací, byly zpřístupněny vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku.

4. **ÚJMA**

4.1. **Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii**

(123) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 80. až 82. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.2. **Spotřeba v Unii**

(124) Komise stanovila spotřebu v Unii na základě a) údajů předložených žadatelem, které se týkaly prodeje obdobného výrobku výrobním odvětvím Unie odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, a které byly porovnány s objemem prodeje nahlášeným výrobci v Unii zařazenými do vzorku; b) dovozu výrobku, který je předmětem šetření, ze všech třetích zemí podle údajů Eurostatu ([18]).

(125) S přihlédnutím k metodice pro určení dovozu, jak je uvedena níže v oddíle 4.3.1, se spotřeba v Unii vyvíjela takto:

Tabulka 1

Spotřeba v Unii v metrech krychlových (m³)

	2017	2018	2019	Období šetření
Celková spotřeba v Unii	1 755 656	1 855 185	1 829 570	1 762 318
Index	*100*	*106*	*104*	*100*

Zdroj: žadatel, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

(126) Spotřeba v Unii zůstala během posuzovaného období stabilní. Z podrobné analýzy vyplývá, že od roku 2017 do roku 2018 došlo ke zvýšení o 6 %, které v roce 2019 oslabilo na 4 % oproti roku 2017, a nakonec ke snížení, kvůli kterému zůstala spotřeba na podobné úrovni jako v roce 2017.

4.3. **Dovoz z dotčené země**

4.3.1. *Metodika pro určení dovozu dotčeného výrobku*

(127) Jak je uvedeno v 86. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, před zahájením řízení a následným vytvořením specifického kódu TARIC ([19]) byl dovoz dotčeného výrobku zaznamenán na úrovni KN ([20]), přičemž do něj patřily i jiné výrobky než dotčený výrobek. Za účelem odhadu objemu dovozu dotčeného výrobku během posuzovaného období použila Komise stejný poměr (TARIC/KN), který byl po zahájení šetření pozorován mezi objemem dovozu u celého kódu KN a dovozem dotčeného výrobku na základě údajů TARIC. U dovozu z dotčené země byl poměr ([21]) stanoven na 78 %.

(128) Po poskytnutí prozatímních informací některé zúčastněné strany tvrdily, že zjištění dovozních statistik ukázalo zkreslené výsledky. Konkrétně bylo namítnuto, že při porovnávání dovozu v metrech krychlových s dovozem v tunách nebyly výsledky v souladu s obecně přijímanou průměrnou hustotou výrobku, který je předmětem šetření.

(129) Komise tato tvrzení analyzovala a ve vykázaných statistikách zjistila zkreslení údajů na úrovni doplňkové jednotky (v tomto případě metru krychlového). Pro zjištění dovozu se proto Komise rozhodla převést vykázanou hmotnost (v tunách), která je spolehlivým a stabilním souborem údajů, na metry krychlové.

([18]) Zdroj údajů: Eurostat, upraveno pomocí metodiky vysvětlené v oddíle 4.3.1.
([19]) Kód TARIC: 4412 33 00 10
([20]) Kód KN: 4412 33 00
([21]) Od zveřejnění prozatímního nařízení se poměr mírně změnil na 79 %, neboť byly k dispozici novější údaje o dovozních statistikách za delší období. Komise použila údaje TARIC za celý měsíc, a to od zahájení šetření do zveřejnění předběžných informací (listopad 2020 až duben 2021).

(130) Pro převod tun na metry krychlové použila Komise převodní klíč určený ve výši 0,69. Převodní klíč byl stanoven dle obecně uznávaných hodnot hustoty dotčeného výrobku. Byl navržen jak vyvážejícími výrobci, tak výrobci v Unii a spadal též do rozmezí navrženého v metodice obsažené v podnětu. Přesnost převodního klíče ve výši 0,69 byla navíc potvrzena analýzou průměru tun a metrů krychlových prodaných vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku v Unii. Po revizi byl poměr dovozu z dotčené země mírně upraven směrem nahoru na 79 %.

(131) Po poskytnutí konečných informací jeden ruský vyvážející výrobce (skupina Sveza) tvrdil, že použití poměru (TARIC/KN) založeného na dovozu po zahájení řízení nutně neodráželo převládající situaci během celého posuzovaného období, neboť vývoj kódu KN mohl být ovlivněn jinými typy překližek, které nejsou předmětem šetření. Rovněž se tvrdilo, že po zahájení šetření mohl dovoz z Ruska zaznamenat podstatný nárůst, a v důsledku toho mohl být dovoz dotčeného výrobku před zahájením šetření nadhodnocen. Skupina Sveza rovněž tvrdila, že použití ruských statistik pro stanovení dovozu bude spolehlivější než údaje Eurostatu.

(132) Komise měla za to, že metodika, kterou použila, umožnila přiměřený a spolehlivý odhad vzhledem k tomu, že dotčený výrobek je součástí většího koše výrobků z překližky na statistické úrovni. Podle názoru Komise by použití ruských vývozních statistik nezajistilo větší spolehlivost než údaje Eurostatu, neboť obsahují i jiné výrobky než dotčený výrobek. Skupina Sveza rovněž nepředložila žádný důkaz, který by dokládal, že dovoz jiných typů překližky celkově vzrostl více než u březové překližky. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

4.3.2. *Objem dovozu z dotčené země a jeho podíl na trhu*

(133) Použitím výše uvedené metodiky stanovila Komise objem dovozu na základě údajů Eurostatu. Podíl dovozu na trhu byl stanoven na základě srovnání objemu dovozu se spotřebou v Unii.

(134) Dovoz z dotčené země se vyvíjel takto:

Tabulka 2

Objem dovozu (v m³) a jeho podíl na trhu

	2017	2018	2019	Období šetření
Objem dovozu z Ruska (m³)	710 163	773 521	809 267	812 521
Index	*100*	*109*	*114*	*114*
Podíl na trhu	40 %	42 %	44 %	46 %
Index	*100*	*103*	*109*	*114*

Zdroj: Eurostat

(135) Dovoz z dotčené země se v posuzovaném období zvýšil ze 710 163 metrů krychlových na přibližně 812 521 metrů krychlových, což představuje nárůst o 14 %. Podíl tohoto dovozu na trhu se během posuzovaného období zvýšil z 40 % na 46 %.

4.3.3. *Ceny dovozu z dotčené země a cenové podbízení*

(136) Komise stanovila dovozní ceny na základě statistiky Eurostatu v EUR/t na úrovni KN. Zatímco dovoz dotčeného výrobku byl zaznamenán společně s větším košíkem výrobků, jak je vysvětleno v oddíle 4.3.1 výše, tato metodika poskytuje spolehlivý odhad cen a jejich vývoje v čase, jelikož velká většina dovozu pod tímto kódem KN představovala dotčený výrobek, a proto umožnila srovnání vývoje cen mezi různými vyvážejícími zeměmi.

(137) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza zpochybnila použití statistických údajů na úrovni KN ke stanovení dovozních cen vzhledem k tomu, že dotčený výrobek spadá pod kód KN, který zahrnuje i jiné typy překližky, v důsledku čehož jsou údaje nespolehlivé. Dále tvrdila, že údaje Eurostatu jsou mimo tržní realitu a ceny skutečně pozorované na trhu, což ještě víc zdůraznilo nespolehlivost metodiky Komise.

(138) Komise s tím nesouhlasila. Jak bylo vysvětleno výše, měla Komise za to, že její metodika pro posouzení objemu a cen ruského dovozu březové překližky umožňuje přiměřený a spolehlivý odhad. Pokud jde o spolehlivost cen od Eurostatu, 140. a 141. bod odůvodnění níže potvrzují, že ceny získané ze statistik Eurostatu měly stejný trend jako vážené průměrné vývozní ceny ruských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Ukázalo se tak, že statistiky Eurostatu se neodchylují od ověřených údajů týkajících se konkrétně dotčeného výrobku, a potvrdila se tak spolehlivost údajů pro stanovení dovozních cen.

(139) Průměrná cena dovozu z dotčené země se vyvíjela takto:

Tabulka 3

Ceny dovozu (v EUR za tunu)

	2017	2018	2019	Období šetření
Rusko	646	681	608	584
Index	*100*	*105*	*94*	*90*

Zdroj: Eurostat

(140) Průměrné ceny dovozu z Ruska se během období šetření snížily z 646 EUR za tunu v roce 2017 na 584 EUR za tunu, což je snížení o 10 %. Průměrná cena dovozu se v roce 2018 zvýšila o 5 % a v následujících obdobích klesla o 14 %.

(141) Stejný trend bylo možné pozorovat při použití vážených průměrných vývozních cen hlášených vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku, přičemž je udávána cena 434 EUR/m³ v období šetření u dotčeného výrobku. Po poskytnutí prozatímních informací společnost UPM tvrdila, že výpočty cenového podbízení a prodeje pod cenou nebyly v souladu s judikaturou Soudního dvora, jelikož byly založeny na vývozní ceně, která byla upravena podle čl. 2 odst. 9, zatímco podobná úprava prodejní ceny výrobního odvětví Unie provedena nebyla. Komise měla za to, že vzhledem k tomu, že pouze omezené procento ruského vývozu, a to 4 % až 7 %, bylo prodáno prostřednictvím společnosti ve spojení, je dopad této otázky na výpočet cenového podbízení zanedbatelný a nezměnil by skutečnost, že ruský dovoz se významně podbízel cenám výrobního odvětví Unie. Kromě toho, pokud jde o výpočty prodeje pod cenou (rozpětí újmy), byla cena Unie nepůsobící újmu založena na výrobních nákladech a cílovém zisku, a tudíž vyloučila veškeré možné náklady obchodníků ve spojení v Unii podobných situaci ruského vývozu.

(142) Po poskytnutí prozatímních informací zpochybnilo několik stran seskupení provedené Komisí za účelem srovnání různých typů výrobku. Konkrétně uváděly, že sjednocení povrchu každé překližkové desky vynásobením její šířky a délky opomíjí směr vlákna dřeva, a tudíž nebere v úvahu hlavní určovatel výrobních nákladů a cen. Byla tím proto ovlivněna platnost výpočtů cenového podbízení a prodeje pod cenou.

(143) Pokud jde o provedení seskupení, Komise připomněla, jak je uvedeno v 95. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že březová překližka se prodává v široké škále rozměrů, kvality a podle konkrétních specifikací zákazníků. Proto, jak již bylo vysvětleno v 95. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, s cílem provést řádné srovnání výrobků prodávaných výrobním odvětvím Unie s rovnocennými typy výrobku prodávanými ruskými vyvážejícími výrobci provedla Komise přibližný odhad tím, že seskupila některé velmi podobné typy výrobků, i když existenci velké většiny typů výrobku zachovala. Vzhledem k široké škále PCN, která se z hlediska rozměrů, tloušťky a/nebo potahu mírně lišila, bylo možné seskupit velmi podobná PCN, aniž by byla nepřiměřeně ovlivněna přesnost srovnání. Tato metodika umožnila Komisi porovnat kritické množství dovozu s prodejem výrobního odvětví Unie. Komise

konkrétně přijala následující opatření, aby umožnila řádné srovnání dotčených výrobků: 1) byly seskupeny tři typy potahu fenolickým filmem (F-W-HT, jak je popsáno v dotazníku); 2) byly seskupeny dva nepotahované typy, ale s podobnými povrchovými vlastnostmi (CP a WG) a 3) Komise vypočítala povrch pro každou překližkovou desku vynásobením šířky a délky. Tento výpočet byl proveden v milimetrech čtverečních, aby bylo možné porovnat podobné rozměry, které byly umístěny a/nebo nahlášeny odlišně. Jedna zúčastněná strana tvrdila, že cenový rozdíl mezi různými seskupenými typy výrobků činil [4 % až 7 %]. I kdyby byl údajný cenový rozdíl akceptován, Komise tento rozdíl nepovažovala za významný. Ukázalo se totiž, že seskupení provedené Komisí nebránilo přesnému srovnání cen. V důsledku toho měla Komise za to, že seskupení provedené v prozatímní fázi umožnilo přiměřené a spolehlivé srovnání cen a srovnatelnost výrobků u jejich rovnocenných typů.

(144) Po poskytnutí prozatímních informací předložily některé strany připomínky týkající se výpočtu rozpětí cenového podbízení, jak je uvedeno ve 100. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. V návaznosti na tyto připomínky a mírné změny váženého průměrného rozpětí cenového podbízení bylo rozpětí pro spolupracující vyvážející výrobce zařazené do vzorku revidováno a nyní se pohybuje v rozmezí od 9,6 % do 18,4 % v případě dovozu z dotčené země na trh Unie. Vážené průměrné podbízení zjištěné na základě údajů poskytnutých vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku činilo 12,6 %.

(145) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza tvrdila, že výpočty cenového podbízení a prodeje pod cenou byly chybné z těchto důvodů: i) vzhledem ke značnému nedostatku konkurenčního překrývání mezi typy výrobků pocházejícími z Ruska a typy výrobků vyráběnými a prodávanými výrobním odvětvím Unie nebyly výpočty reprezentativní; ii) seskupení různých typů výrobků bylo chybné, neboť nezohlednilo rozdíly v rozměrech, které mají dopad na ceny způsobený mimo jiné rozdílnými směry vláken, a iii) Komise při provádění svých výpočtů nezohlednila prodejní, režijní a správní náklady a zisky dovozců ve spojení.

(146) Pokud jde o překrývání hospodářské soutěže, Komise v rozporu s tvrzením zjistila značnou úroveň shody mezi prodejem v Unii a ruským prodejem. Podobně bylo zjištěno, že březová překližka prodávaná výrobci v Unii a ruskými výrobci má stejné základní fyzické a technické vlastnosti a že výrobní odvětví Unie i vyvážející výrobci soutěží ve stejných odvětvích a o stejné konečné uživatele. Pokud jde o druhé tvrzení, Komise trvala na svém stanovisku, které je vysvětleno ve 143. bodě odůvodnění, že seskupování některých typů výrobků a přepočet na plochu byly vhodné i nezbytné s cílem umožnit přiměřené srovnání cen rovnocenných typů výrobků vzhledem k četným mírným rozdílům mezi různými PCN. Komise rovněž uvedla, že skupina Sveza nepředložila žádnou jinou alternativní metodu, která by umožnila řádné srovnání cen. Pokud jde o třetí tvrzení, Komise trvala na svém postoji uvedeném ve 141. bodě odůvodnění a připomněla následující.

(147) Pokud jde o výpočet cenového podbízení, Komise posuzovala dobu, kdy ruský dovoz konkuroval výrobkům výrobců v Unii na trhu Unie, a proto zkoumala nákupní cenu první strany, která není ve spojení, protože tato strana měla možnost nakupovat buď od výrobního odvětví Unie, nebo od ruských dodavatelů. V případě vývozních cen vůči dovozcům ve spojení byla použita metodika stanovená v čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Analogické použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení umožňuje stanovit cenu, která je plně srovnatelná s cenou použitou při zkoumání prodeje odběratelům, kteří nejsou ve spojení, a která je rovněž srovnatelná s prodejní cenou výrobního odvětví Unie, a proto byl odůvodněn odpočet prodejních, režijních a správních nákladů a zisku z ceny dalšího prodeje odběratelům, kteří nejsou ve spojení, provedený dovozcem ve spojení.

(148) Tento odpočet byl rovněž nezbytný k umožnění přesného výpočtu prodeje pod cenou. Cílová cena výrobního odvětví Unie vycházela z jeho výrobních nákladů a cílového zisku bez ohledu na to, zda byly výrobky následně prodávány v Unii odběratelům ve spojení nebo odběratelům, kteří nejsou ve spojení, a tudíž ani nezahrnovala žádné prodejní, režijní a správní náklady ani zisk prodejních subjektů ve spojení v Unii.

4.4. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.4.1. *Obecné poznámky*

(149) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 101. až 105. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.4.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(150) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 106. až 109. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(151) Objem prodeje výrobního odvětví Unie a jeho podíl na trhu se v posuzovaném období s přihlédnutím k metodice pro určení dovozu, jak je uvedena výše v oddíle 4.3.1, vyvíjely takto:

Tabulka č. 4

Objem prodeje a podíl na trhu

	2017	2018	2019	Období šetření
Celkový objem prodeje na trhu Unie (m^3)	821 341	818 621	757 103	680 243
Index	*100*	*100*	*92*	*83*
Podíl na trhu	47 %	44 %	41 %	39 %
Index	*100*	*94*	*88*	*83*

Zdroj: žadatel, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

(152) Během posuzovaného období se celkový objem prodeje výrobního odvětví Unie významně snížil, a to o 17 %. Objem prodeje v Unii zůstal od roku 2017 do roku 2018 na stejné úrovni, avšak v roce 2019 vykázal pokles o 8 % a od roku 2019 do období šetření další pokles o 10 %.

(153) Podíl výrobního odvětví Unie na trhu se podobně snížil o 17 % a vykazoval setrvale klesající trend, který snížil přítomnost výrobního odvětví Unie na trhu ze 47 % tržního podílu v roce 2017 na 39 % v období šetření.

4.4.2.3. Růst

(154) V souvislosti se stabilním trhem se stálou spotřebou v Unii výše uvedené údaje ukazují, že výrobní odvětví Unie zaznamenalo značný pokles, pokud jde o výrobu, objem prodeje a podíl na trhu.

4.4.2.4. Zaměstnanost a produktivita

(155) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 114. až 116. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.5. Velikost dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu

(156) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 117. až 118. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3. *Mikroekonomické ukazatele*

(157) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 119. až 131. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.5. **Závěr ohledně újmy**

(158) V souvislosti se stálou spotřebou v Unii se dovoz z Ruska během posuzovaného období zvýšil (+14 %), a to za ceny, které se výrazně podbízely cenám výrobního odvětví Unie. To umožnilo ruským vyvážejícím výrobcům dosáhnout v období šetření podílu na trhu 46 % (zvýšení ze 40 % v roce 2017).

(159) Za těchto okolností se hospodářská situace výrobního odvětví Unie zhoršila, jak ukazují všechny hlavní makroekonomické ukazatele, které vykazují negativní trend: výroba (–14 %), prodej v EU (–17 %) a významné snížení jeho podílu na trhu (ze 47 % na 39 %) v posuzovaném období.

(160) V reakci na tlak nízkých ruských cen se výrobní odvětví Unie pokusilo snížit náklady a provést úpravy zaměstnanosti (–12 %), jak ukazuje tabulka 6 prozatímního nařízení. V důsledku tlaku vyvíjeného dumpingovým dovozem z Ruska, pokud jde o zvýšený objem a nízké ceny, však prodej v EU v posuzovaném období prudce poklesl a zásoby se rychle zvýšily (+22 %), přičemž v roce 2018 dosáhly maximální úrovně (+41 %), jak ukazuje tabulka 9 prozatímního nařízení.

(161) Výrobní náklady výrobního odvětví Unie během posuzovaného období značně vzrostly (+10 %), jak ukazuje tabulka 7 prozatímního nařízení, a to zejména v důsledku výrazného zvýšení cen surovin.

(162) Vzhledem k tlaku vyvíjenému dumpingovým dovozem se náklady výrobního odvětví Unie zvýšily více než prodejní ceny. V důsledku toho ziskovost v posuzovaném období poklesla, a to ze zdravé situace (+9,7 %) v roce 2017 na neudržitelný ztrátový scénář (–2,8 %) v období šetření, jak ukazuje tabulka 10 prozatímního nařízení.

(163) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. **PŘÍČINNÁ SOUVISLOST**

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(164) Po poskytnutí prozatímních informací některé strany tvrdily, že ruský dovoz nemohl být příčinou újmy, protože působí v jiném segmentu trhu.

(165) Jak je popsáno v oddíle 5.2.7 níže, bylo šetřením zjištěno, že výrobní odvětví Unie a vyvážející výrobci si konkurují ve stejných odvětvích a dodávají dodávky stejným konečným uživatelům.

(166) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 138. až 141. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2. **Účinky dalších činitelů**

5.2.1. *Dovoz ze třetích zemí*

(167) Jak je vysvětleno v oddíle 4.3.1 výše, pro stanovení objemu dovozu ze třetích zemí použila Komise stejný poměr (TARIC/KN), který byl po zahájení šetření pozorován mezi objemem dovozu v tunách u celého kódu KN a dovozem dotčeného výrobku na základě údajů TARIC. Pro přepočet tun na metry krychlové použila Komise převodní klíč ve výši 0,69.

(168) Jedinými třetími zeměmi, které do Unie dovážely významné objemy, byly Bělorusko a Ukrajina. V případě Běloruska byl poměr (TARIC/CN) pozorovaný po zahájení šetření stanoven na 39 % a v případě Ukrajiny na 61 %.

(169) Komise stanovila dovozní ceny na základě EUR/t na úrovni KN, jak je vysvětleno výše v oddíle 4.3.2.

(170) Objem dovozu z jiných třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka č. 5

Dovoz ze třetích zemí

Země		2017	2018	2019	Období šetření
Ukrajina	Objem (m^3)	67 831	83 465	86 795	88 303
	Index	*100*	*123*	*128*	*130*
	Podíl na trhu	4 %	4 %	5 %	5 %
	Průměrná cena (EUR/tuna)	651	725	641	616
	Index	*100*	*111*	*98*	*95*
Bělorusko	Objem (m^3)	124 561	141 310	138 307	145 731
	Index	*100*	*113*	*111*	*117*
	Podíl na trhu	7 %	8 %	8 %	8 %
	Průměrná cena (EUR/tuna)	403	481	387	363
	Index	*100*	*119*	*96*	*90*
Ostatní třetí země ([22])	Objem (m^3)	31 760	38 267	38 097	35 520
	Index	*100*	*120*	*120*	*112*
	Podíl na trhu	2 %	2 %	2 %	2 %
	Průměrná cena (EUR/tuna)	566	576	565	561
	Index	*100*	*102*	*100*	*99*
Součet všech třetích zemí kromě Ruska	Objem (m^3)	224 153	263 043	263 199	269 555

([22]) Po zahájení šetření byl poměr (TARIC/KN) mezi objemem dovozu u celého kódu KN a dovozem dotčeného výrobku na základě údajů TARIC stanoven pro „ostatní třetí země“ na 8 %.

	Index	*100*	*117*	*117*	*120*
	Podíl na trhu	13 %	14 %	14 %	15 %
	Průměrná cena (EUR/tuna)	537	574	535	520
	Index	*100*	*107*	*100*	*97*

Zdroj: Eurostat

(171) Ve srovnání s Ruskem byly Bělorusko a Ukrajina na trhu Unie přítomny jen omezeně. V posuzovaném období zůstal jejich podíl na trhu poměrně stabilní, s minimálním nárůstem o 1 procentní bod během posuzovaného období, a to na úrovni 8 % a 5 % během období šetření. Všechny ostatní třetí země svou přítomnost mírně zvýšily, ale jejich podíl na trhu zůstal nízký a činil 2 %. Společný podíl dovozu ze všech třetích zemí kromě Ruska se od roku 2017 do roku 2018 zvýšil o 1 % a od roku 2019 do období šetření o 1 % a dosáhl úrovně 15 %.

(172) Pokud jde o ceny během posuzovaného období, Ukrajina prodávala za ceny mírně vyšší a Bělorusko za ceny nižší v porovnání s cenami Ruska. Nižší ceny z Běloruska vysvětlili dovozci i žadatelé jeho omezenou technologií, která umožňuje pro trh vyrábět pouze velmi specifický výrobek s nižší kvalitou. Na rozdíl od Běloruska šlo při dovozu z Ruska o širší škálu výrobků a rovněž o kvalitnější březovou překližku, jejíž průměrné ceny jsou tudíž vyšší.

(173) Na základě toho dospěla Komise k závěru, že dopad dovozu z jiných zemí neoslabuje příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Ruska a podstatnou újmou, kterou utrpěli výrobci v Unii.

(174) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza tvrdila, že Komise ignorovala skutečnost, že dovoz z Běloruska a Ukrajiny se jak zvýšil z hlediska objemu, tak byl i za nižší ceny (po úpravě o clo) než ruský vývoz do Unie, což přispělo k újmě. Komise se tím, že nepřezkoumala tyto skutečnosti, dopustila zjevně nesprávného posouzení v analýze dovozu ze třetích zemí. Vláda Ruské federace rovněž tvrdila, že Komise řádně neposoudila dopad dovozu ze třetích zemí na výrobní odvětví Unie.

(175) Komise toto tvrzení odmítla. Zaprvé, pokud jde o dovoz z Ukrajiny, připomněla, že dovozní ceny vycházely z údajů Eurostatu na úrovni CIF, tedy před uplatněním cla. Komise tedy potvrdila, že ceny z Ukrajiny byly vyšší než ruské dovozní ceny. V každém případě, pokud by Komise srovnávala ruský a ukrajinský dovoz po uložení cla (vztahující se pouze na dovoz z Ruska), byly by ceny z obou zemí ve stejném rozmezí. Vzhledem ke svému omezenému objemu a podílu na trhu neoslaboval dovoz z Ukrajiny příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Ruska a podstatnou újmou, kterou utrpěli výrobci v Unii.

(176) Za druhé, ačkoli se objemy z Ukrajiny i Běloruska zvýšily, rostly z relativně nízkého výchozího bodu a jejich dopad na trh Unie byl nepatrný, jelikož jejich podíl na trhu vzrostl pouze o 1 procentní bod, zatímco ruský dovoz zvýšil svůj podíl na trhu o 6 procentních bodů. Komise proto potvrdila své prozatímní zjištění, že dovoz z jiných zemí neoslabil příčinnou souvislost.

(177) A konečně, Komise připomněla, že dovoz ze třetích zemí kromě Ukrajiny a Běloruska představoval přibližně jen 2 % trhu Unie a během posuzovaného období na této úrovni zůstal. Podobně stabilní zůstala cenová úroveň i během posuzovaného období. Tento dovoz proto nebyl považován za způsobilý přivodit výrobnímu odvětví Unie újmu. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

5.2.2. *Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie*

(178) Po poskytnutí prozatímních informací jeden vyvážející výrobce, skupina Sveza, tvrdil, že pozitivní vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie přispěla k újmě, jelikož zvýšení prodeje na vývoz bylo údajně na úkor domácího prodeje. Po poskytnutí konečných informací vláda Ruské federace rovněž tvrdila, že příčinou újmy byla vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie (zvýšený vývoz za nízké ceny).

(179) Během období šetření mělo výrobní odvětví Unie dostatečnou výrobní kapacitu na to, aby pokrylo nárůst prodeje na vývoz. Totéž platí pro výrobce v Unii zařazené do vzorku. Kromě toho nárůst objemu vývozu představoval pouze malou část poklesu o 17 %, jak ukazuje tabulka 4 výše, ke kterému došlo v objemu domácího prodeje. V důsledku toho zvýšení vývozu výrobního odvětví Unie nepřispívá k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(180) Po poskytnutí prozatímních informací vyvážející výrobce, společnost UPM, uvedl, že analýza vývozní výkonnosti v prozatímním nařízení vycházela z údajů o výrobcích v Unii zařazených do vzorku, které prokázaly nárůst na rozdíl od vývozní výkonnosti výrobního odvětví Unie jako celku odhadované žadateli, která vykázala pokles.

(181) Vývoz celého výrobního odvětví Unie uvedený žadatelem vykázal během posuzovaného období pokles o 4 %. Zatímco od roku 2017 do roku 2019 se objem vývozu snížil o 12 %, od roku 2019 do období šetření se zvýšil o 8 %, což mělo za následek zvýšení vývozu vyjádřené jako procento celkového prodeje. Vývozní výkonnost celého výrobního odvětví Unie proto nemohla přispět k újmě, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo.

(182) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 150. až 152. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.3. *Konkurenční nevýhoda z hlediska přístupu k hlavní surovině*

(183) Po poskytnutí prozatímních informací některé strany tvrdily, že výrobní odvětví Unie trpí omezenou dostupností hlavní suroviny, tj. březové kulatiny, která by mohla být příčinou nižších objemů výroby, nárůstu nákladů a tudíž příčinou újmy.

(184) Jak je vysvětleno ve 154. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, přístup k hlavní surovině, březové kulatině, újmu nevysvětloval, jelikož výrobci v Unii měli k dodávkám březové kulatiny dostatečný přístup. Tabulka 9 prozatímního nařízení ukázala, že zásoby výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období zvýšily o 22 %, a to konkrétně o 6 % od roku 2019 do období šetření. Vývoj zásob naznačuje, že problém nespočíval ve výrobě, ale spíše v její tržní realizaci. V důsledku toho pokles výroby během posuzovaného období nebylo možné vysvětlit dostupností dřeva.

(185) Šetřením bylo rovněž zjištěno, že náklady na suroviny neoslabily příčinnou souvislost. Problém spočíval spíše v omezené schopnosti výrobního odvětví Unie zvýšit ceny ve stejném rozsahu, jako je nárůst nákladů v důsledku tlaku vyvíjeného dumpingovým dovozem z Ruska, a to jak z hlediska objemu, tak z hlediska cen. Konkrétně to lze pozorovat, jak je vysvětleno ve 155. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, na základě skutečnosti, že mezi rokem 2019 a obdobím šetření se výrobní náklady výrobního odvětví Unie snížily, přičemž to však nevedlo ke zlepšení jeho ziskovosti. Komise proto tato tvrzení zamítla.

5.2.4. *Újma, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo*

(186) Po poskytnutí konečných informací vláda Ruské federace tvrdila, že příčinou újmy je rozšíření kapacity s cílem přizpůsobit se zvýšení výroby, ke kterému nedošlo.

(187) V rozporu s tímto tvrzením Komise zjistila, že se roční investice, jak je uvedeno v tabulce 10 a vysvětleno ve 130. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, během posuzovaného období snížily o 1 %. Podobně, jak je vysvětleno ve 108. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, výrobní kapacita Unie se v posuzovaném období celkově snížila o 3 %.

(188) Komise proto dospěla k závěru, že tvrzení, že investice do rozšíření kapacity byly zdrojem újmy, je nepodložené, jak je uvedeno rovněž ve 156. až 157. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.5. *Stávky ve Finsku*

(189) Po poskytnutí prozatímních informací několik zúčastněných stran tvrdilo, že stávky ve Finsku negativně ovlivnily výrobní odvětví Unie, vedly k nižšímu objemu výroby a následně k nižšímu objemu prodeje. Stávky údajně rovněž vedly ke zvýšení nákladů, což by vedlo k nižší ziskovosti.

(190) Nárůst zásob, jak je uvedeno v tabulce 9 prozatímního nařízení, byl důkazem toho, že problémy netkví ve výrobě. Pokud jde o zvýšení nákladů, na rozdíl od těchto tvrzení vykazovala tabulka 7 prozatímního nařízení pokles nákladů v období, kdy stávky probíhaly. Komise proto dospěla k závěru, že stávky zpracovatelských závodů ve Finsku nepřispěly k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

5.2.6. *Dopady pandemie COVID-19*

(191) Po poskytnutí prozatímních informací některé strany tvrdily, že omezení volného pohybu osob uložená v důsledku pandemie COVID-19 mohla vést k zastavení výroby, což mohlo ovlivnit objem výroby, zaměstnanost a náklady. Po poskytnutí konečných informací vláda Ruské federace rovněž tvrdila, že hlavním důvodem újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byla pandemie COVID-19.

(192) Jak je vysvětleno ve 128. bodě odůvodnění, vývoj zásob a nákladů těmto tvrzením odporoval. Krize plynoucí z pandemie COVID-19 neměla v období šetření negativní dopad na objem výroby a zaměstnanost. Komise proto tato tvrzení zamítla a dospěla k závěru, že účinky pandemie COVID-19 neoslabují příčinnou souvislost.

5.2.7. *Srovnatelnost výrobků*

(193) Po poskytnutí prozatímních informací některé strany tvrdily, že mezi březovou překližkou vyráběnou ruským výrobním odvětvím a překližkou vyráběnou výrobním odvětvím Unie neexistuje konkurenční překrytí, neboť jde údajně o výrobu s odlišnou kvalitou, která je určená pro jiné segmenty, a proto ruský dovoz nebyl příčinou újmy.

(194) Komise nicméně srovnala tisíce různých typů výrobků z překližky a zjistila značnou úroveň shody (více než 68 %) mezi prodejem v Unii a dováženými ruskými výrobky. Kromě toho bylo šetřením zjištěno, že dovážené a obdobné výrobky v Unii mají nejen stejné základní fyzické a technické vlastnosti, ale také že výrobní odvětví Unie i vyvážející výrobci si konkurují ve stejných odvětvích a soutěží o stejné konečné uživatele. Komise proto dospěla k závěru, že údajná nedostatečná srovnatelnost výrobků a hospodářská soutěž neoslabují příčinnou souvislost.

(195) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza trvala na tom, že existuje značná nemožnost srovnatelnosti výrobků a z toho plynoucí konkurenční překrývání, které je třeba vzít v úvahu při analýze příčinných souvislostí. Dále tvrdil, že argument Komise, že srovnatelnost výrobků nepředstavuje pro účely příčinné souvislosti problém, je chybné a v rozporu s pravidly WTO. Vláda Ruské federace rovněž tvrdila, že Komise dostatečně neanalyzovala srovnatelnost výrobků a konkurenční překrývání mezi typy výrobků s různými vlastnostmi.

(196) Komise nesouhlasila s tvrzením, že pro účely příčinné souvislosti nebrala v úvahu srovnatelnost výrobků, a považovala to za chybný výklad svých zjištění. Jak je popsáno ve 194. bodě odůvodnění, Komise v rozporu s tvrzením vyvážejícího výrobce zjistila, že vzhledem ke značné úrovni shody výrobků a k hospodářské soutěži v týchž odvětvích a u týchž uživatelů existuje jak srovnatelnost výrobků, tak hospodářská soutěž. Tvrzení o nedostatečné srovnatelnosti výrobků a hospodářské soutěži bylo tudíž nepodložené a nemohlo oslabit příčinnou souvislost.

(197) Další vyvážející výrobce (společnost SPM) rovněž poukázal na údajnou nedostatečnou srovnatelnost výrobků a hospodářskou soutěž a požadoval, aby typy výrobků, které výrobní odvětví Unie nevyrábí, byly z definice výrobku vyloučeny.

(198) Komise toto tvrzení odmítla z důvodů uvedených ve 196. bodě odůvodnění výše. Komise dále připomněla, že jak je popsáno ve 143. bodě odůvodnění, seskupila velmi podobné typy výrobků, aby zajistila spravedlivé srovnání cen na základě reprezentativních objemů mezi ruským dovozem a výrobkem, který prodává výrobní odvětví Unie.

(199) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 162. až 163. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(200) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza tvrdila, že Komise řádně nezohlednila informace týkající se údajů po období šetření, které podle jejího názoru prokazují, že ruský dovoz nemohl výrobnímu odvětví Unie způsobit újmu. Odkázala zejména na některá prohlášení žadatele, že nemohl přenést globální zvýšení cen dále kvůli dohodnutým smlouvám a že v době po období šetření nedošlo k žádnému cenovému podbízení ani prodeji pod cenou. Příčinou údajné újmy byly místo toho dlouhodobé smlouvy a kolísání cen surovin.

(201) Společnost SPM rovněž tvrdila, že Komise při posuzování újmy a příčinných souvislostí řádně nezohlednila vývoj po období šetření, což je podle společnosti SPM nutností, pokud je vývoj po období šetření zjevný, nesporný a trvalý.

(202) Pokud jde o analýzu újmy a příčinných souvislostí, Komise posoudila situaci zjištěnou během období šetření. Komise připomněla, že podle čl. 6 odst. 1 základního nařízení se k informacím týkajícím se období, které následuje po období šetření, obvykle nepřihlíží. Dále se domnívala, že situace po období šetření je dočasné povahy a je výsledkem neočekávaného a rychlého oživení po pandemii COVID-19. Proto se nemělo za to, že by tyto dočasné okolnosti byly takové povahy, že by kvůli nim bylo navrhované uložení konečných antidumpingových cel nepatřičné, a to ani s ohledem na vývoj po období šetření. Nicméně, jak je vysvětleno v 16. bodě odůvodnění, Komise bude analyzovat situaci po období šetření v souvislosti s možným pozastavením cel v důsledku dočasné změny tržních podmínek. Tato analýza však bude provedena ve vhodné době a uzavřena v samostatném rozhodnutí.

5.3. **Závěr ohledně příčinné souvislosti**

(203) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další připomínky, dospěla Komise k závěru, že žádný z činitelů, které byly analyzovány jednotlivě ani společně, neoslabil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie v tom smyslu, že by tato souvislost již nebyla reálná a podstatná, což potvrzuje závěr uvedený ve 164. až 166. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6. **ÚROVEŇ OPATŘENÍ**

6.1. **Rozpětí újmy**

(204) Tvrzení společnosti UPM a skupiny Sveza týkající se úprav podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení ve výpočtech cenového podbízení se vztahují rovněž na výpočet úrovně pro odstranění újmy. Komise tato tvrzení zamítla, jak je uvedeno v oddíle 4.3.3 výše.

(205) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza rovněž tvrdila, že Komise chybně vypočítala rozpětí újmy, jelikož neodečetla škodlivé účinky jiných činitelů. Podle skupiny Sveza musí Komise zajistit, aby výše případného uloženého antidumpingového cla nepřesahovala výši, která je nezbytná k vyrovnání škodlivých účinků dumpingového dovozu, a to i tím, že zajistí, aby výše antidumpingového cla nezohledňovala škodlivé účinky způsobené jinými činiteli, než je tento dovoz. Komise proto musí rozpětí újmy upravit, aby vyloučila újmu způsobenou jinými činiteli než ruským dovozem.

(206) Za prvé, Komise připomněla, že antidumpingové clo vycházelo ze zjištěného dumpingového rozpětí. Uložené clo proto nepřekračuje výši nezbytnou k vyrovnání škodlivých účinků dumpingového dovozu, a to bez ohledu na skutečnost, že zjištěné rozpětí újmy je podstatně vyšší než dumpingové rozpětí. V tomto ohledu Komise rovněž připomněla, že jak je popsáno výše v oddíle 5.2, zkoumala několik dalších činitelů, které by mohly přispět k újmě, a zjistila, že žádný z těchto činitelů, a to jednotlivě ani společně, nemohl zmírnit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a způsobenou újmou. A konečně, rozpětí újmy musí být stanoveno podle ustanovení čl. 7 odst. 2c a odst. 2d základního nařízení. Komise proto stanovila cílovou cenu a úroveň ziskovosti s přihlédnutím k uvedeným činitelům.

(207) Jak je uvedeno v čl. 9 odst. 4 třetím pododstavci základního nařízení, a vzhledem k tomu, že Komise neevidovala dovoz během období předběžného poskytování informací, analyzovala Komise vývoj objemu dovozu, aby zjistila, zda během období předběžného poskytování informací došlo k dalšímu podstatnému nárůstu dovozu, který je předmětem šetření, a aby tedy při stanovení rozpětí újmy mohla zohlednit dodatečnou újmu vyplývající z takového zvýšení.

(208) Na základě údajů z databáze Surveillance 2 byl objem dovozu z Ruska během čtyřtýdenního období předběžného poskytování informací o 98,6 % vyšší než průměrný objem dovozu v období šetření na bázi čtyř týdnů. Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že během období poskytování předběžných informací došlo k podstatnému nárůstu dovozu, který byl předmětem šetření.

(209) S cílem zohlednit další újmu způsobenou zvýšením dovozu se Komise rozhodla upravit úroveň pro odstranění újmy na základě nárůstu objemu dovozu, který se považuje za relevantní váhový faktor podle znění čl. 9 odst. 4 základního nařízení. Proto vypočítala násobící koeficient tak, že součet objemu dovozu během čtyř týdnů období předběžného poskytování informací ve výši 85 449 tun a 52 týdnů období šetření vydělila objemem dovozu v období šetření extrapolovaným na 56 týdnů. Výsledná hodnota, 1,02, odráží další újmu způsobenou dalším nárůstem dovozu. Rozpětí újmy bylo tedy vynásobeno tímto koeficientem. Konečná úroveň pro odstranění újmy je proto tato:

Země	Společnost	Rozpětí újmy
Rusko	Zheshartsky LPK LLC	58,3%
	Skupina Sveza	32,2%
	Syktyvkar Plywood Mill	43,8%
	Ostatní spolupracující společnosti	39,9%
	Všechny ostatní společnosti	58,3%

(210) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza tvrdila, že Komise nebyla oprávněna provést úpravu rozpětí újmy podle čl. 9 odst. 4. Za prvé tvrdila, že aby Komise zjistila existenci podstatného nárůstu dovozu, použila dva různé zdroje údajů, a sice databázi Surveillance 2 a Eurostat. Tento postup byl založen na použití jednoho zdroje za účelem stanovení dovozu během období předběžného poskytování informací a dalšího zdroje spojeného s údajně nespolehlivou metodou pro stanovení objemu dovozu během období šetření. Zjištění podstatného nárůstu dovozu proto nevycházelo z objektivního posouzení skutečných důkazů. Kromě toho skupina Sveza tvrdila, že dovoz během období předběžného poskytování informací nepředstavoval v Unii cenové podbízení ani prodej pod cenou, a proto tento dovoz nemohl způsobit žádnou další újmu.

(211) Jak je vysvětleno ve 207. bodě odůvodnění, rozhodujícím činitelem pro posouzení, zda zvýšení dovozu způsobilo další újmu, byly objemy dovozu, nikoli ceny. Ustanovení čl. 9 odst. 4 třetího pododstavce základního nařízení skutečně vyžaduje, aby Komise zohlednila dodatečnou újmu vyplývající z dalšího podstatného zvýšení dovozu, který je předmětem šetření, pokud během období předběžného poskytování informací neprobíhala celní evidence. Vzhledem k tomu, že nárůst dovozu z Ruska byl v daném období objektivně velmi výrazný, upravila Komise v souladu s tímto ustanovením rozpětí újmy ve smyslu uvedeného článku, který stanoví, že Komise „zohlední".

Pokud jde o použití různých zdrojů údajů, Komise připomněla, že analýza vycházela ze společného zdroje, kterým jsou informace shromažďované celními správami, a to bez ohledu na to, ve které databázi jsou tyto informace obsaženy. Komise rovněž připomněla, že ačkoli jsou do obou databází, Eurostat i Surveillance 2, dodávány stejné informace, pouze databáze Surveillance 2 poskytuje informace na úrovni denních údajů nezbytných pro tuto analýzu. Pokud jde o spolehlivost údajů Eurostatu a metodiku pro stanovení objemu dovozu během období šetření, Komise potvrdila svůj postoj uvedený v oddíle 4.3. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(212) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 168. až 177. bodě odůvodnění prozatímního nařízení ve znění pozměněném v tabulce výše.

7. **ZÁJEM UNIE**

7.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(213) Po poskytnutí prozatímních informací vyvážející výrobce nezařazený do vzorku, společnost Segezha, tvrdil, že uložení opatření by bylo na úkor výrobců v Unii, a to kvůli riziku odvetných opatření ze strany ruské vlády spojených s pravděpodobnými omezeními vývozu surovin. Komise neměla k dispozici žádné důkazy, které by poukazovaly na úmysl ruské vlády zavést tímto řízením odvetná opatření, a proto toto tvrzení považovala za nepodložené.

(214) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza tvrdila, že antidumpingová opatření pravděpodobně nepřinesou výrobnímu odvětví Unie žádnou konkrétní výhodu, jelikož vzhledem k nedostatečné výrobní kapacitě Unie pro uspokojení poptávky v Unii by dovoz z Ruska pokračoval, jak bylo zjištěno po uložení opatření. Komise připomněla, že cílem opatření není blokovat dovoz z Ruska, ale vytvořit rovné podmínky, které umožní pokračovat v získávání březové překližky z Ruska, ale za spravedlivé ceny.

(215) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 179.–182. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.2. **Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení**

(216) Po poskytnutí prozatímních informací několik dovozců tvrdilo, že uložení antidumpingových cel by zvýšilo materiálové náklady pro ně i pro jejich zákazníky. Tyto dodatečné náklady by bylo obtížné pokrýt, a ohrozily by tak jejich ziskovost a konkurenceschopnost. Po poskytnutí konečných informací Sdružení pro březovou překližku rovněž tvrdilo, že opatření by měla negativní dopad na dovozce a uživatele.

(217) Pokud jde o hospodářské důsledky pro dovozce, jak jsou popsány ve 185. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, bylo šetřením zjištěno, že dovozci zařazení do vzorku mají ziskovou obchodní činnost s váženým průměrným ziskem ve výši 4,7 % s rozdílnými podíl březové překližky ve svém portfoliu výrobků.

(218) Připomínky k zájmu dovozců po poskytnutí prozatímních informací, které se týkají nedostatečné kapacity výrobního odvětví Unie, byly stejné jako připomínky uživatelů a jsou řešeny v oddíle 7.3 níže.

(219) Jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky týkající se zájmu dovozců, kteří nejsou ve spojení, byly potvrzeny závěry uvedené ve 189. až 190. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.3. **Zájem uživatelů**

(220) Po poskytnutí prozatímních informací některé strany tvrdily, že antidumpingová cla by ohrozila ziskovost a konkurenceschopnost uživatelů. Tvrdilo se rovněž, že posouzení zájmu uživatelů o prozatímní nařízení vycházelo ze studie zadané žadatelem a že Komise nezohlednila údaje předložené dovozci a uživateli v jejich dotaznících.

(221) Pokud jde o použití údajů předložených zúčastněným stranám, Komise připomněla, že posouzení zájmu Unie, včetně zájmu uživatelů, bylo provedeno na základě dostupných informací, včetně dotazníků pro dovozce a uživatele, jakož i informací poskytnutých zúčastněnými stranami. Pokud jde o dopad na uživatele, bude mít uložení opatření pravděpodobně na uživatele různý dopad, jak je uvedeno ve 194. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, a to v závislosti na podílu nákladů na březovou překližku na celkových nákladech tohoto odvětví a na schopnosti přenést náklady na následné spotřebitele. Na základě vysvětlení podrobně uvedených ve 194. a 195. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise zjistila, že žádný negativní dopad opatření na uživatele nesmí převážit nad pozitivním dopadem opatření na výrobce v Unii.

(222) Po poskytnutí prozatímních informací některé strany tvrdily, že výrobci v Unii odmítli dodávat určitým odběratelům nebo určité výrobky.

(223) Po poskytnutí konečných informací Sdružení pro březovou překližku a skupina Sveza tvrdily, že nedostatek vhodných dodávek od výrobců v Unii není nahodilý ani dočasný, ale strukturální a že výrobci v Unii odmítají dodávat určitým odběratelům nebo určité výrobky.

(224) Komise připomněla, že výrobní odvětví Unie nemá povinnost plně uspokojit poptávku v Unii. Jak ukazují tabulka 1 a tabulka 4 prozatímního nařízení, výrobní odvětví Unie ve skutečnosti nemá kapacitu uspokojit celou spotřebu v Unii. V důsledku toho nevyhnutelně existují někteří odběratelé, kteří by nebyli přímo zásobováni výrobním odvětvím Unie. Jak je však uvedeno ve 186. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, cílem opatření není zastavit ruský dovoz, ale umožnit další získávání březové překližky z Ruska za spravedlivé ceny, jak tomu bylo i v případě po uložení prozatímních cel.

(225) Kromě toho, jak je uvedeno ve 187. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, výrobní odvětví Unie vytvořilo rozsáhlou síť maloobchodníků, což výrobnímu odvětví Unie umožňuje oslovit malé odběratele, kteří nemají kapacitu nakupovat celé kontejnery. Kromě toho, jak je uvedeno výše, každý spotřebitel může i nadále nakupovat od ruských výrobců, jakož i z jiných třetích zemí, jako je Ukrajina a Bělorusko.

(226) Po poskytnutí prozatímních informací společnost Blomberger Holzindustrie GmbH, uživatel březové překližky, tvrdila, že její obchodní činnost bude negativně ovlivněna, protože působí na základě dlouhodobých smluv, které nelze v krátké době změnit. Ke dni zahájení řízení však byly všechny známé zúčastněné strany informovány o jeho započetí. Oznámení o zahájení řízení zveřejněné v úředním věstníku obsahovalo podrobný harmonogram šetření. Od začátku řízení byla rovněž k dispozici otevřená verze podnětu obsahující informace o údajných úrovních dumpingu. Podobně všechny zúčastněné strany obdržely dokumenty s předběžnými informacemi o očekávané úrovni cel, a to čtyři týdny před jejich použitím. V důsledku toho dospěla Komise k závěru, že zúčastněným stranám byly včas poskytnuty dostatečné informace o dopadu, který by šetření mohlo mít.

(227) Po poskytnutí prozatímních informací řada uživatelů a dalších zúčastněných stran tvrdila, že opatření budou mít významný dopad na finanční situaci uživatelů. Uvádělo se, že situace se zejména zhoršila kvůli vývoji trhu po období šetření, konkrétně kvůli výraznému zvýšení cen, jakož i cen za dopravu, což uživatele nutilo platit za dotčený výrobek mnohem vyšší cenu ve srovnání s obdobím šetření. Zúčastněné strany tvrdily, že uživatelé nejsou schopni nadále přenášet na konečné odběratele zvýšení cen v důsledku cel v situaci po období šetření, a že proto byla analýza dopadu na uživatele a dovozce v prozatímní fázi popřena vývojem, který nastal po období šetření. V této souvislosti požádaly některé strany Komisi, aby posoudila údaje dostupné po období šetření s cílem lépe posoudit zájem Unie.

(228) Komise připomněla, že šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2019 do 30. června 2020. Zkoumání trendů, které jsou významné pro posouzení újmy, se týkalo období od 1. ledna 2017 do konce období šetření. Zjištění tohoto šetření proto vycházejí z informací týkajících se výše uvedeného období. V tomto ohledu měla Komise za to, že údajně mimořádně vysoké ceny dotčeného výrobku po období šetření a zvýšení cen dopravy by měly být dočasné povahy v reakci na celosvětové hospodářské oživení po skončení pandemie COVID-19 a na zvýšení poptávky. To bylo potvrzeno výhledem Světové banky ([23]). Proto informace, které má Komise k dispozici o vývoji po období šetření, nezměnily závěry uvedené výše a v prozatímním nařízení.

(229) Zatímco se zdálo být obecně přijímáno, že se ceny v určitém okamžiku stabilizují, bylo pro Komisi obtížné určit, na jaké úrovni a jak dlouho bude tato situace vysoké poptávky a vysokých cen trvat. V každém případě Komise výjimečně požádala o údaje po období šetření, zejména pokud jde o objem výroby, objem prodeje, prodejní ceny a ziskovost výrobců v Unii, a shromáždila názory zúčastněných stran s cílem v příhodné době dále posoudit dopad nedávného vývoje trhu na zájem Unie.

7.4. **Zájem dodavatelů**

(230) Jelikož ohledně této části nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 197. až 200. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.5. **Další zúčastněné strany: ostatní výrobci překližky, environmentální zájem**

(231) Po poskytnutí prozatímních informací bylo předloženo tvrzení, že Komise přikládala význam nepodloženým argumentům od sdružení pro překližky z jiných druhů dřeva. Podobně se tvrdilo, že argument, podle něhož by „vyšší ceny" březového dřeva „přilákaly poptávku, která se tradičně orientovala na jiné druhy dřeva", je nelogický. Komise uvedla, že argument uvedený ve 201. bodě odůvodnění prozatímního nařízení naznačuje, že určité změny v poptávce po jiných typech překližky byly vyvolány snížením cen březové překližky ve srovnání s cenami překližky z jiných druhů dřeva. Kromě toho Komise v prozatímním nařízení zvážila argumenty předložené sdruženími pro překližku z jiných druhů dřeva, ale nepřikládala jim zvláštní význam, neboť tyto argumenty by v žádném případě nezměnily závěr, že opatření by měla pozitivní dopad na výrobce v Unii.

(232) Po poskytnutí prozatímních informací vyvážející výrobce, společnost Segezha, tvrdil, že uložení opatření by bylo v rozporu se Zelenou dohodou pro Evropu, neboť by vedla ke zvýšení úniku uhlíku. Na toto tvrzení se však již vztahoval 202. bod odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož nebyly předloženy žádné další doplňující informace, které by toto tvrzení podložily, potvrdila Komise svůj závěr ohledně prozatímního nařízení.

(233) Po poskytnutí konečných informací skupina Sveza tvrdila, že rovnováha zájmů požadovaná na základě posouzení zájmu Unie nepřevážila ve prospěch výrobců v Unii. Podle skupiny Sveza se neočekává, že by výrobci v Unii měli z uložení opatření významný prospěch, a to ani z hlediska objemu, ani z hlediska cen. Rovněž nejsou nadále schopni zásobovat většinu uživatelů, a to v situaci, která je ještě zhoršována nedostatkem a rostoucími cenami. Naproti tomu uživatelé by museli ve stejné souvislosti nést dodatečné náklady, neboť nemají jinou možnost než nadále získávat dodávky z Ruska za ceny, které údajně nepředstavují cenové podbízení ani prodej pod cenou výrobcům v Unii.

([23]) Odhad Světové banky pro hlavní komoditní výrobky předpovídá během roku 2021 stabilizaci cen.
Světová banka, „Commodity Prices to Stabilize after Early 2021 Gains, Supported by Global Economic Recovery", https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2021/04/20/commodity-prices-to-stabilize-after-early-2021

(234) Komise připomněla, že pokud jde o test zájmu Unie podle článku 21 základního nařízení, je třeba věnovat zvláštní pozornost potřebě odstranit účinky dumpingu působící újmu, které narušují obchod, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž, zatímco opatření stanovená na základě zjištěného dumpingu a újmy nelze použít, pokud Komise na základě všech předložených informací jasně dospěje k závěru, že není v zájmu Unie tato opatření uplatňovat.

(235) Z toho vyplývá, že k tomu, aby se opatření nepoužila, musí vyvážení různých zájmů jasně hovořit proti uložení opatření. Na rozdíl od toho, co navrhovala skupina Sveza, není dostačující, že u testu rovnováhy nedojde k „převážení ve prospěch" uložení opatření. V každém případě, jak je vysvětleno v předchozích bodech odůvodnění, Komise podrobně analyzovala různé zájmy a dopad, jaký by mělo uložení opatření, a zjistila, že uložení opatření by zjevně nebylo v rozporu se zájmem Unie. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

7.6. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(236) S ohledem na výše uvedené a jak je popsáno ve 202. bodě odůvodnění, situace po období šetření se považuje za dočasnou. V každém případě analýza údajů z doby po období šetření ukázala, že situace výrobního odvětví Unie, jak je uvedeno v oddíle 4.5, se významně nezměnila. Ukázalo se rovněž, že dovoz z Ruska na trh Unie pokračoval i po uložení prozatímních opatření v reakci na poptávku v Unii. Komise se proto domnívala, že uložení konečných opatření by zjevně nebylo v rozporu se zájmem Unie podle článku 21. Komise proto potvrdila závěry uvedené ve 204. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

8. **KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

(237) Po poskytnutí prozatímních informací některé strany tvrdily, že pokud by byla opatření uložena, měla by být stanovena ve formě minimální dovozní ceny, neboť by vyvážila zájmy různých stran, zabránila by nedostatku dotčeného výrobku a chránila by hospodářskou soutěž na trhu. Podobně se uvádělo, že minimální dovozní cena by měla zohledňovat cenový rozdíl mezi překližkou čtvercového a obdélníkového tvaru.

(238) Komise měla za to, že vzhledem k tomu, že dotčený výrobek byl vyráběn a prodáván v široké škále typů výrobků, uložení opatření ve formě minimální dovozní ceny nebylo proveditelné ani by přesně neodráželo úroveň dumpingu.

8.1. **Konečná opatření**

(239) Vzhledem k závěrům, k nimž se dospělo ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení, by měla být uložena konečná antidumpingová opatření za účelem zamezení další újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie dumpingovým dovozem dotčeného výrobku.

(240) Na základě výše uvedených skutečností jsou sazby cel, která budou uložena, stanoveny takto:

Společnost	Konečné antidumpingové clo
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Skupina Sveza	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Ostatní spolupracující společnosti	14,85 %
Všechny ostatní společnosti	15,80 %

(241) Individuální sazby antidumpingového cla uvedené v tomto nařízení byly pro dotčené společnosti stanoveny na základě zjištění plynoucích z tohoto šetření. Odrážejí proto situaci zjištěnou během tohoto šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto sazby cla jsou použitelné výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčené země a vyráběného uvedenými právními subjekty. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, by se měla vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“. Neměla by se na ně vztahovat žádná z uvedených individuálních sazeb antidumpingového cla.

(242) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních sazeb antidumpingového cla. Tato žádost musí být předložena Komisi ([24]). Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude nařízení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(243) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření, které vzhledem k rozdílu mezi celními sazbami hrozí, je nutno přijmout zvláštní opatření, která umožní zajistit uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Společnosti, na něž se vztahují individuální sazby antidumpingového cla, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž není přiložena taková faktura, by se mělo vztahovat antidumpingové clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.

(244) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, tato faktura není jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států totiž musí i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a mohou si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití nižší celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy. Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, mělo by se antidumpingové clo stanovené pro „všechny ostatní společnosti“ vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

8.2. **Konečný výběr prozatímního cla**

(245) Vzhledem ke zjištěným dumpingovým rozpětím a s ohledem na míru újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie by se částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla zavedeného prozatímním nařízením měly s konečnou platností vybrat ve výši stanovené tímto nařízením.

(246) Vzhledem k tomu, že sazby konečného cla jsou nižší než sazby prozatímního cla, měly by být částky zajištěné nad rámec sazeb konečného antidumpingového cla uvolněny.

9. **Nabídky závazků**

(247) Po poskytnutí konečných informací a ve lhůtě stanovené v čl. 8 odst. 2 základního nařízení předložili nabídky na cenový závazek dva ruští vyvážející výrobci: společnost SPM a společnost UPG.

(248) Podle článku 8 základního nařízení musí být nabídky cenového závazku přiměřené k odstranění škodlivého účinku dumpingu a jejich přijetí nesmí být považováno za neúčelné. Komise posoudila nabídky s ohledem na tato kritéria a dospěla k závěru, že jejich přijetí by bylo z následujících důvodů neúčelné.

([24]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

(249) Obě společnosti vyrábějí a prodávají stovky typů výrobků se značnými rozdíly v ceně. Jedna ze společností navrhla pouze jednu minimální dovozní cenu, což vyvolává závažná rizika křížové kompenzace v rámci různých druhů výrobků. Druhý vyvážející výrobce nabídl minimální dovozní cenu, která by byla u většiny typů výrobků nižší než cena nepůsobící újmu a pod úrovní, která by náležitě odrážela dumpingové rozpětí. Navrhovaná minimální dovozní cena proto nebyla dostatečná k odstranění škodlivého účinku dumpingu.

(250) Jeden výrobce navrhl valorizovat minimální dovozní cenu na základě vývoje cen březové kulatiny, zatímco druhý nenavrhl žádnou valorizaci. Avšak zatímco valorizace by byla vzhledem k cenové nestabilitě zjištěné na trhu nezbytná, Komise zjistila, že navrhovaný index valorizace neodrážel vývoj prodejních cen. Navrhovaný index valorizace byl proto považován za nepřesný.

(251) Typy a modely březové překližky nelze od sebe snadno odlišit fyzickou kontrolou. Zejména by bylo velmi obtížné posoudit typ povrchové úpravy pouhou fyzickou kontrolou. Bez podrobné laboratorní analýzy by celní orgány nebyly schopny určit, zda dovážený výrobek odpovídá tomu, co se uvádí v celním prohlášení.

(252) Komise zaslala žadatelům dopisy, v nichž uvedla důvody odmítnutí nabídek závazků.

(253) Společnost UPG k nim podala připomínky, neposkytla však žádné argumenty, které by ovlivnily důvody pro zamítnutí nabídek. Tyto připomínky byly zúčastněným stranám zpřístupněny ve spisu.

(254) Komise považovala nabídky závazků za nevymahatelné, a tudíž neproveditelné ve smyslu článku 8 základního nařízení z důvodů uvedených ve 247.–251. bodě odůvodnění, a proto tyto nabídky zamítla.

10. **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

(255) S ohledem na článek 109 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 ([25]), pokud má být částka uhrazena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

(256) Článek 3 tohoto nařízení obsahuje změnu názvů sedmi vyvážejících výrobců skupiny Sveza a názvu spolupracujícího vyvážejícího výrobce nezařazeného do vzorku v návaznosti na změnu názvu, která byla oznámena Komisi dne 28. července 2021 a která nijak neovlivnila zjištění učiněná v rámci tohoto šetření. Výběr prozatímního cla bude platit pro názvy společností ve znění článku 3 tohoto nařízení.

(257) *Výbor zřízený čl. 15 odst. 1 základního nařízení nevydal stanovisko.*

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz překližky sestávající pouze z dřevěných listů, z nichž každý má tloušťku nepřesahující 6 mm, s vnějšími vrstvami dřeva uvedeného v podpoložce 4412 33, s alespoň jednou vnější vrstvou z březového dřeva, ať už potaženého či nikoliv, pocházející z Ruska, v současnosti spadající pod kód KN ex 4412 33 00 (kód TARIC 4412 33 00 10).

([25]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Sazby konečného antidumpingového cla, které se použijí na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyráběný níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Společnost	Konečné antidumpingové clo	Doplňkový kód TARIC
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %	C661
Skupina Sveza sestávající ze sedmi vyvážejících výrobců: společnosti s ručením omezeným „SVEZA Tyumen“, akciové společnosti „SVEZA Ust-Izhora“, akciové společnosti „SVEZA Verhnaya Sinyachiha“, akciové společnosti „SVEZA Kostroma“, akciové společnosti „SVEZA Manturovo“, akciové společnosti „SVEZA Novator“, společnosti s ručením omezením „SVEZA Uralskiy“	14,40 %	C659
Syktyvkar Plywood Mill Ltd.	15,72 %	C660
Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze	14,85 %	
Všechny ostatní společnosti	15,80 %	C999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: *„Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodaného na vývoz do Evropské unie, pro který byla vystavena tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v [dotčené zemi]. Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“* Pokud taková faktura nebude předložena, použije se clo platné pro všechny ostatní společnosti.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle prováděcího nařízení (EU) 2021/940 se vyberou s konečnou platností. Zajištěné částky, které převyšují konečnou sazbu antidumpingových cel, se uvolní.

Článek 3

Ustanovení čl. 1 odst. 2 mohou být změněna tak, aby byli přidáni noví vyvážející výrobci z Ruska a aby se na ně vztahovala příslušná vážená průměrná sazba antidumpingového cla pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku. Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

a) během období šetření (od 1. července 2019 do 30. června 2020) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1;

b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a

c) buď skutečně vyvezl dotčený výrobek do Unie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt významné množství dotčeného zboží do Unie po skončení období šetření.

Článek 4

1. Ustanovení čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/940 se mění takto:

text „Skupina Sveza sestávající ze sedmi vyvážejících výrobců: JSC „SVEZA Manturovo“, JSC „SVEZA Novator“, Tyumen Plywood Plant Limited, JSC „SVEZA Ust-Izhora“, JSC „SVEZA Uralskiy“, JSC „SVEZA Kostroma“, JSC „SVEZA Verhnaya Sinyachiha““

se nahrazuje tímto:

„skupina Sveza sestávající ze sedmi vyvážejících výrobců: společnosti s ručením omezeným „SVEZA Tyumen“, akciové společnosti „SVEZA Ust-Izhora“, akciové společnosti „SVEZA Verhnaya Sinyachiha“, akciové společnosti „SVEZA Kostroma“, akciové společnosti „SVEZA Manturovo“, akciové společnosti „SVEZA Novator“, společnost s ručením omezením „SVEZA Uralskiy““.

2. Příloha prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/940 se mění takto:

text „Murashi Plywood Factory“

se nahrazuje tímto:

„LLC Murashinskiy plywood plant“.

3. Tento článek se pro účely článku 2 použije ode dne 11. června 2021.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. listopadu 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA

Spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku

Název	Doplňkový kód TARIC
Arkhangelsk Plywood Plant JSC	C662
CJSC Murom	C663
LLC InvestForest	C664
Joint Stock Company Bryansk Plywood Mill	C665
Joint-Stock Company Krasnyi Yakor	C666
Limited Liability Company Fanernyiy Zavod	C667
Limited Liability Company UPM-Kymmene Chudovo	C668
LLC Murashinskiy plywood plant	C669
Parfino Plywood Factori	C670
ZAO Plyterra	C671
Plywood Plant Vlast Truda JSC	C672
Limited Liability Company Vyatsky Plywood Mill	C673